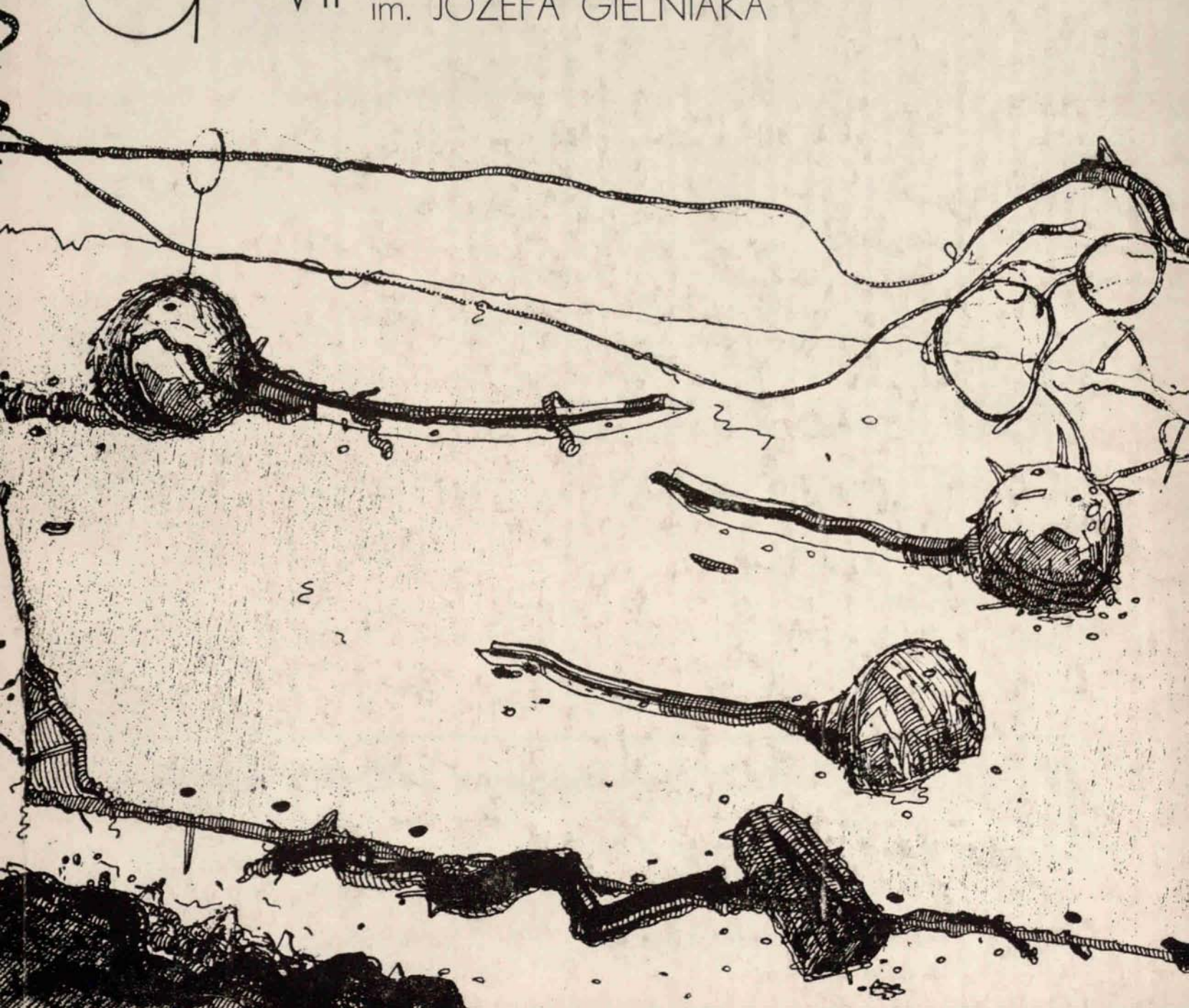

VII OGÓLNOPOLSKI KONKURS GRAFICZNY
im. JÓZEFA GIELNIAKA

KSIAŻNICA KARKONOSKA
58-500 Jelenia Góra, ul. Bankowa 27

900004588

17 Gilwice 29/Kt

1325/50

**Pokonkursowa
wystawa prac**

**VII OGÓLNOPOLSKIEGO
KONKURSU GRAFICZNEGO
im. JÓZEFA GIELNIAKA**

Muzeum Okręgowe w Jeleniej Górze * wrzesień-listopad 1989

Józef Gielniak
(1932—1972)

Organizatorzy

URZĄD WOJEWÓDZKI W JELENIEJ GÓRZE
WYDZIAŁ KULTURY I SZTUKI

URZĄD MIEJSKI W JELENIEJ GÓRZE
WYDZIAŁ KULTURY I SZTUKI

ROBOTNICZA SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA
„PRASA-KSIĄŻKA-RUCH”
ODDZIAŁ WOJEWÓDZKI W JELENIEJ GÓRZE

TOAWRZYSTWO PRZYJACIÓŁ JELENIEJ GÓRY

MUZEUM OKRĘGOWE W JELENIEJ GÓRZE

Jury

RYSZARD GIERYSZEWSKI — przewodniczący
artysta plastyk

IZABELLA GUSTOWSKA
artysta plastyk

DANUTA WRÓBLEWSKA
historyk sztuki

ANDRZEJ BASAJ
artysta plastyk

JACEK SROKA
artysta plastyk

WŁODZIMIERZ KOTKOWSKI — przedstawiciel ZPAMiG
artysta plastyk

Graphein — po grecku, grafiare — po łacinie znaczyły to samo: skrobać, rytować, rysować, zostawiać ślad na podłożu. Już wtedy, w odległym świecie dawnej kultury, było to słowo o bogatych odniesieniach. Dzisiaj, grafika ogarnęła nas ze wszystkich stron, jesteśmy jej poddani w każdym momencie życia. Grafiką jest bowiem wszystko to, co jest obrazem powielonym i ma u swoich narodzin projektanta. Reklama, informacja, plansza w tv czy kinie należą do tej fali „cywilizacji wizualnej”. Szlachetna sztuka graficzna, wyprowadzona ręką artysty z jego pracowni za pomocą nie więcej niż dziesięciu sposobów technicznych, jest tego ogromu działań małą częścią, ale najważniejszą, zamieszkałą pod innym dachem, blisko malarstwa i rzeźby. Mimo tego wyniesienia artystycznego w grafice pozostało pewne powinowactwo z tamtym kręgiem masowych obrazów na papierze. Grafika artystyczna oddziałuje na styl ambitnej reklamy, styl druków popularnych nie jest bez wpływu na czystą postać sztuki. Na tej krzyżówce wymienności odbitka warsztatowa stała się bliższa naszej uwadze niż cokolwiek innego ze sztuk pięknych. Wszystkie wystawy, przeglądy i konkursy graficzne mają duże wzięcie publiczne. Dzieje się tak również i dlatego, że jest to sztuka dostępna. Wszelkie wydarzenia w tym zakresie są okazją dla nielicznych w Polsce kolekcjonerów, to również, okazją dla każdego z nas, przede wszystkim dla każdego z nas, by zbliżyć się do dzieła, by zabrać je na zawsze do swego domu.

Przewodnie sztuki graficzne mają u nas swoje stale powracające święta. Ich dobrem, począwszy od miniatury aż do wielkich odbitek, od jednego tematu lub jednej techniki po swobodne, szerokie konfrontacje, dzieli się kilka miast. Jednym z tych miast jest Jelenia Góra.

W 1989 roku Ogólnopolski Konkurs Graficzny odbył się w Jeleniej Górze już po raz siódmy, co imprezę wyprzedziło z wieku młodzieńczego. Józef Gielniak, z jego szczególnym czuciem języka symboli, umiałby w tej cyfrze znaleźć okoliczność dla spraw przychylną. Toteż tak się i stało, energia organizatorów nie zawiodła, sympatia otoczenia nie osłabła, współpracownicy dopisali, sztuka dała radość.

Małe miasta są czułą i dobrą otoczką sztuki. Więcej w nich prawdziwego opiekuństwa, zawziętości w działaniu, odporu na złe czasy, wdzięczności w powodzeniu. Mniej rutyny i skazy przesytu wydarzeniami. To, co się dzieje, dzieje się może i wolniej, bez szybkiej zmiany dekoracji, ale ku dojrzewaniu. Małe miasta mają przecież swoje ustabilizowane punkty oparcia, które się nie starzeją. A zarówno w życiu jak i w sztuce potrzeby idą ku stabilizacji, opowiadają się za tradycją.

Jelenia Góra ma w swoim Muzeum trzy piękne kolekcje: szkła historycznego, malarstwa niezwykłego wybitnego malarza Wlastimila Hofmana i linorytów Józefa Gielniaka. Wszystkie trzy są całościami znacznej wagi, ale tylko trzecia otrzymała — z inicjatywy tutejszej — swoje piękne uzupełnienie, które jest żywą dedykacją. To właśnie Ogólnopolski Konkurs Graficzny. Co dwa lata dzisiejsi graficy odnawiają pamięć Patrona i własne spotkania w obszarze wielkiego mitu jego sztuki. Wiele miejsc w Europie przywołuje tego rodzaju związki; dają one piękny plon, ale nade wszystko dzieją się w kręgu przyjaźni artystycznej i w miejscu taką przyjaźnią uświęconym.

Druk wypukły ma w Polsce tradycję. Jak rzadko która technika graficzna był w służbie sztuki i narodu, ilustrował dzieje, porywał i nauczał. O jego rdzenność estetyczną najwięcej było sporów ideowych. Miał wielkich nauczycieli — praktyków, począwszy od Skoczylasa i kręgu warszawskiej Akademii. Miarą ambicji były choćby międzynarodowe wystawy drzeworytu w latach trzydziestych, jedyne u nas owej skali. Po wojnie siła tego warsztatu się zmniejszyła, w działaniu pozostał przede wszystkim linoryt — duży, dźwięczny, wielobarwny. Na tym tle w latach sześćdziesiątych zabyły dwa potężne zjawiska. Tradycyjną ksylografię poddał sile swojej osobowości Jerzy Panek, najprostszą graficznie postać linorytu uświęcił własną wielkością Józef Gielniak. Była to potężna dźwignia w górę. Od ich czasu druk wypukły zaistniał inaczej.

Znaczenie tego, co stało się w tamtym czasie i później w doświadczeniu twórczym wypukłodruku, podtrzymują dziś dwa miasta — przede wszystkim Jelenia Góra, w tradycji linorytu, ale także Olsztyn, zwrócony ku drzeworytowi. Kiedyś, sumując polską grafikę współczesną,

odwołamy się do dwóch tych, geograficznie odległych inicjatyw, by oddać im pełną sprawiedliwość pracy i przedwywania.

Dzisiejszy konkurs jeleniogórski zebrał jak zwykle liczne przesyłki ze wszystkich stron Polski, adresowane przez artystów w różnym wieku i doświadczeniu. Zgromadzony zasób nie rozbijał wszakże jakości na skrajne strony. Poziom graficzny całości prac nie tworzy sobą piramidy o jakimś dole i wyrasowanej szpicy. Ta całość jest na pewien sposób zharmonizowana, wymienna, spokrewniona. Dobrą jakość dają jej duże nazwiska kilku najstarszych specjalistów linorytu, ale także przywiązanie wielu przedstawicieli impetycznego średniego pokolenia i świeży głos najmłodszych. Każda z tych grup wnosi swoje wartości i własny język, poczawszy od tradycyjnej harmonii wszystkich czynników, przez drapieżną opowieść o życiu, po skrótowe oznakowanie stanu wewnętrznych emocji. Wystawa zbiera prace sześćdziesięciu artystów. Przeważająca ich większość zwraca się na różne sposoby ku tematowi człowieka opisywanego bezpośrednio lub obecnego za pomocą jego rekwizytów, albo metaforyzuje świat nas otaczający. Czuje się na powrót potrzebę dotykania spraw podstawowych a nade wszystko zbliżenia się człowieka do człowieka. Spora część kompozycji pokazuje twarz ludzką jako symboliczną płaszczyznę starcia dwóch rzeczywistości — zewnętrznej i ukrytej poza rysami. Inne rysują ludzką sylwetkę, grupy lub tłum. Człowiek w tych pracach rzadko kiedy jest zindywidualizowany, jego nagość to zabieg uniwersalizujący. Grafiki niosą w sobie opowieść o każdym i o wszystkich. Czystej estetyki formowania abstrakcyjnego jest mało, pewne jej środki służą bowiem także opisaniu przestrzeni tego świata. Wiodące jest również sięganie po środki najprostsze, zabiegi minimalne, elementarne „notatki”. Temu wszystkiemu młodzi uczestnicy konkursu odświeżają krew humorem i odwrotem od perfekcji.

Główne nagrody pojadą do Warszawy, Wrocławia, Łodzi, Krakowa, Olkusza i Głogowa. Geografia udziałowców wystawy konkursowej mówi o wszystkich krańcach Polski, o miejscowościach niekiedy zaskakujących w tej konfrontacji szkół i tradycji. Fala sztuki płynącej wszędzie jest jednak najcenniejsza. Trzy pierwsze nazwiska listy laureatów

roku 1989 mówią natomiast wszystko o tendencjach wystawy — że dedykowana jest powadze człowieka (Hubert Borys), że obok tego ton groteski (Barbara Kaczmarek) i że subtelne, abstrakcyjne piękno wiąże z tkanką świata (Lesław Miśkiewicz).

Danuta Wróblewska

Nagrody i wyróżnienia

I NAGRODA — medal pamiątkowy i 200 000,—zł

HUBERT BORYS

„Demon”, linoryt, 1989 r.

II NAGRODA — medal pamiątkowy i 150 000,—zł

BARBARA KACZMAREK

„Elementarz (patrzę nie swoimi oczami)”, linoryt, 1987 r.

„I tu i tam (patrzę nie swoimi oczami)”, linoryt, 1987 r.

„Zabawa (patrzę nie swoimi oczami)”, linoryt, 1987 r.

LESŁAW MIŚKIEWICZ

bez tytułu, drzeworyt, 1989 r.

bez tytułu, drzeworyt, 1989 r.

III NAGRODA — medal pamiątkowy i 85 000,—zł

PAWEŁ FRĄCKIEWICZ

„Katedra w Limousine”, linoryt, 1989 r.

STANISŁAW JAKUBAS

„Wielka cicha wieża”, linoryt, 1988 r.

TOMASZ PACZEWSKI

„Sieć II”, linoryt, 1988 r.

„Bezstan”, linoryt, 1988 r.

RYSZARD OTRĘBA

„Destrukcyjny znak”, gipsoryt

NAGRODA USTANOWIONA PRZEZ ZARZĄD
GŁÓWNY ZPAMIG — 100 000,—zł

KRZYSZTOF WAWRZYNIAK

„Czarne skrzynie”, linoryt, 1988 r.

NAGRODA MŁODYCH — 70 000,—zł

RENATA TUBIELEWICZ

bez tytułu, linoryt kol., 1989 r.

WYRÓŻNIENIE — 60 000,—zł

JAREK LUSTYCH

„A końce jego skrzydeł dotykały pięt”

BLANKA ŁĄTKA

bez tytułu, 1988 r.

CZESŁAW WIĄCEK

„Ekran”, linoryt kol., 1989 r.

ANDRZEJ ZAŁECKI

„Czy można prosić”, linoryt, 1989 r.

BOHDAN ZĄBEK

„Krzywiorównia”, linoryt, 1988 r.

Prace na wystawie

HUBERT BORYS, ul. Polinezyjska 1/85, Warszawa
— „Demon”, linoryt, 1989 r., 78,5-67 cm — I NAGRODA
— „Odlot”, linoryt, 1989 r., 94-66

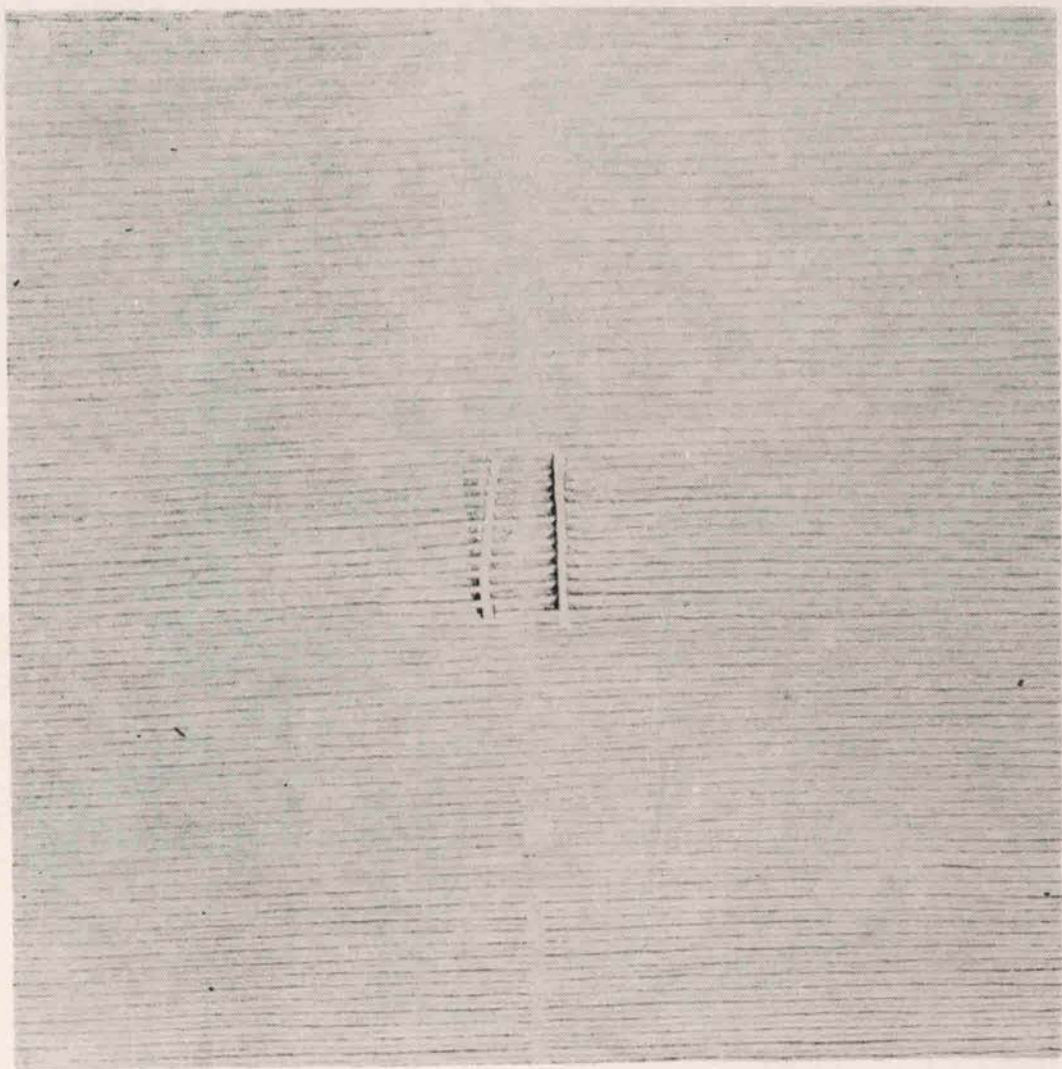

BARBARA KACZMAREK, ul. Pasteura 18/417, Wrocław

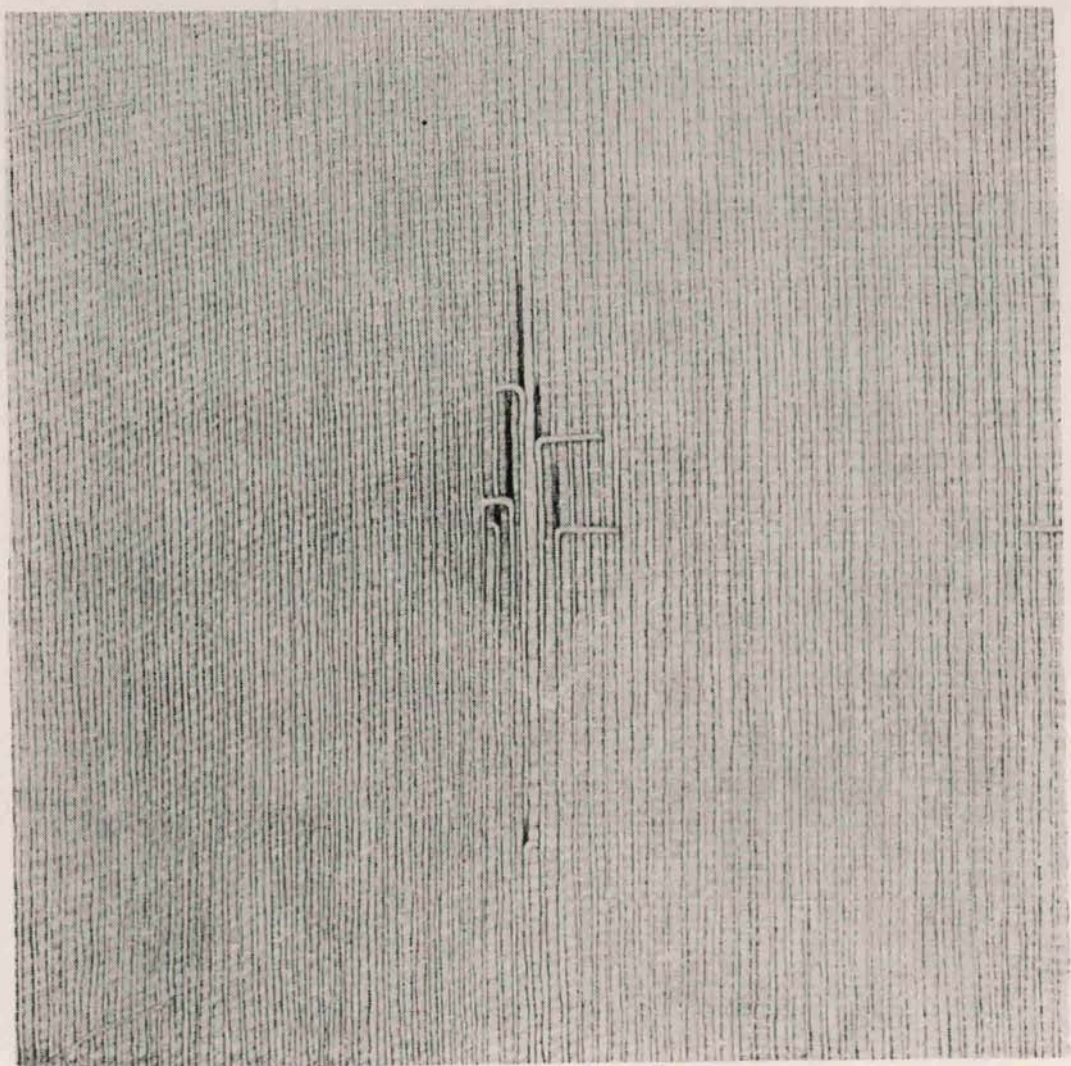
- „Elementarz (patrzę nie swoimi oczami)”, linoryt, 1987, 65,5×49,5
- „I tu i tam (patrzę nie swoimi oczami)”, linoryt, 1987, 65,5×49,5
- „Zabawa (patrzę nie swoimi oczami)”, linoryt, 1987, 65,5×49,5

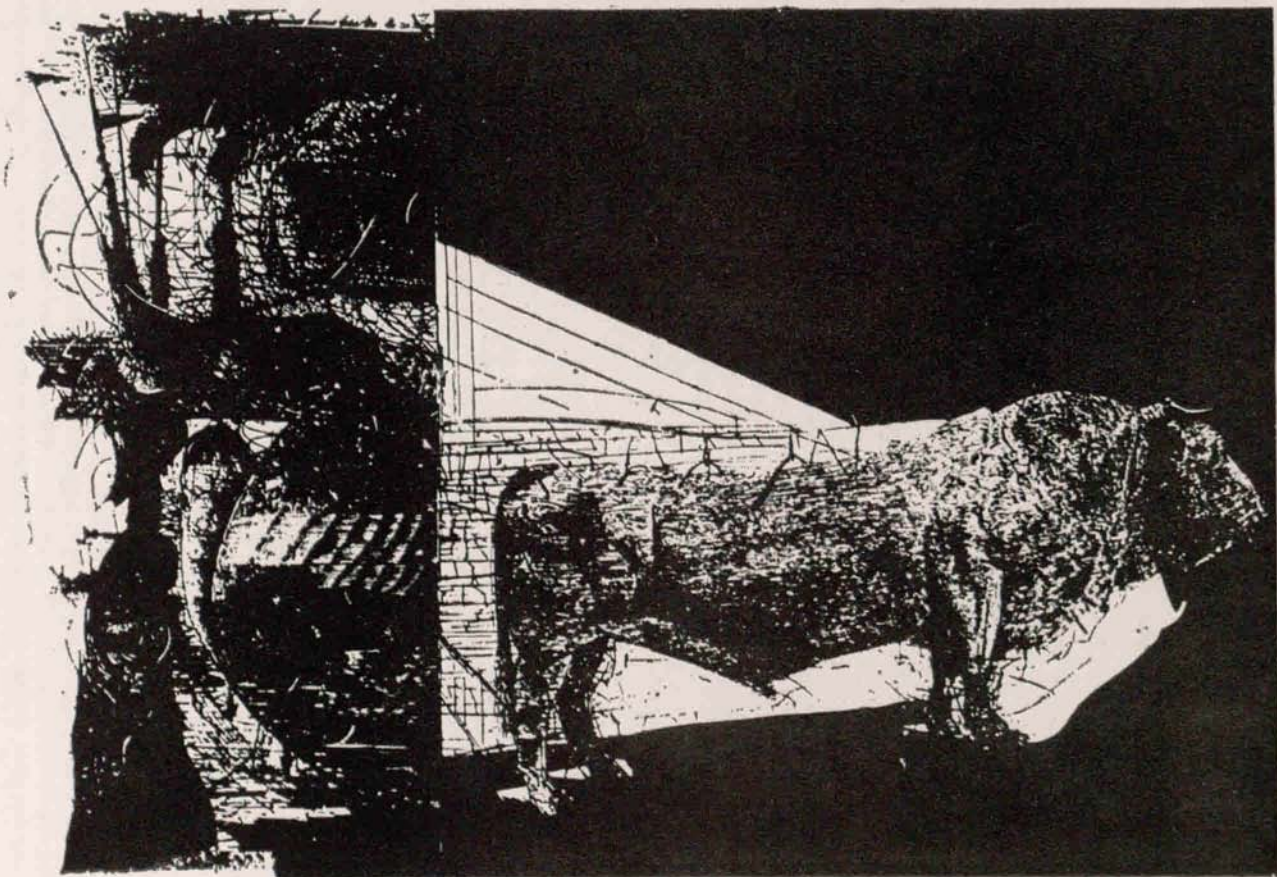
II NAGRODA

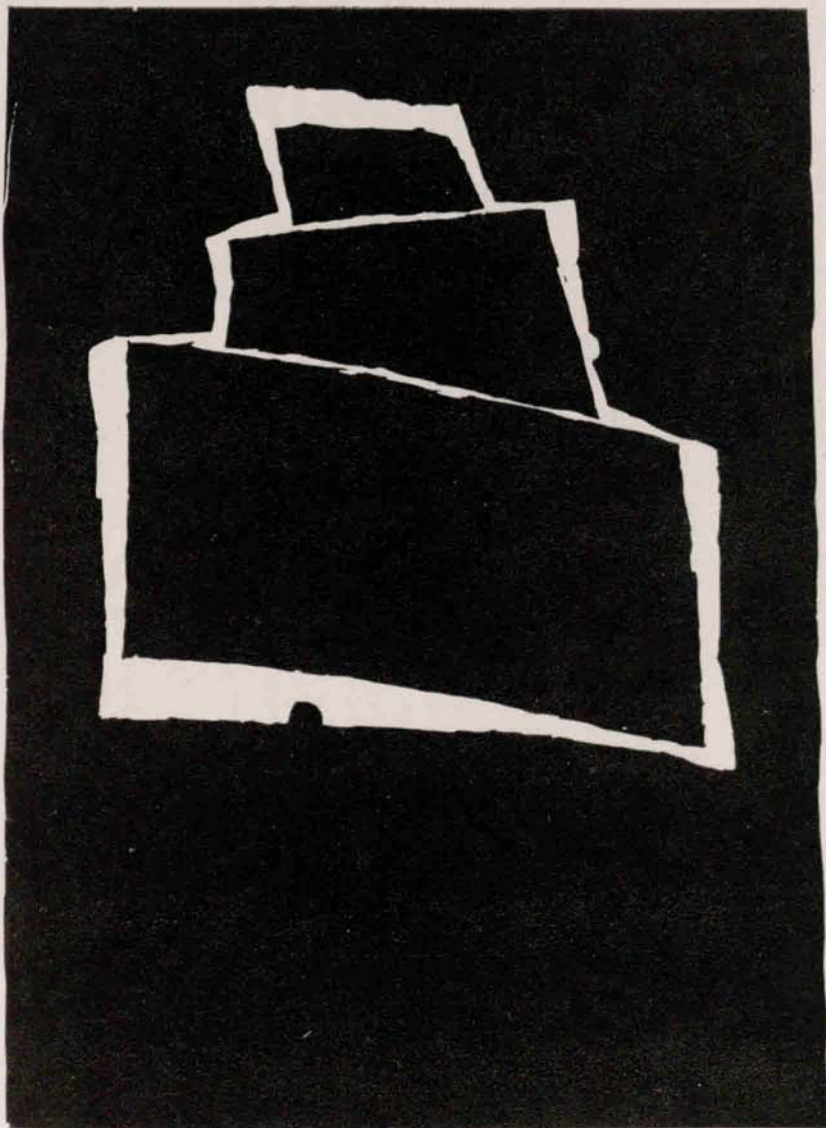

LESŁAW MIŚKIEWICZ, ul Numerki 26, kolumna
— bez tytułu, drzeworyt, 1989, 38×38 }
— bez tytułu, drzeworyt, 1989, 37,5×38 } II NAGRODA

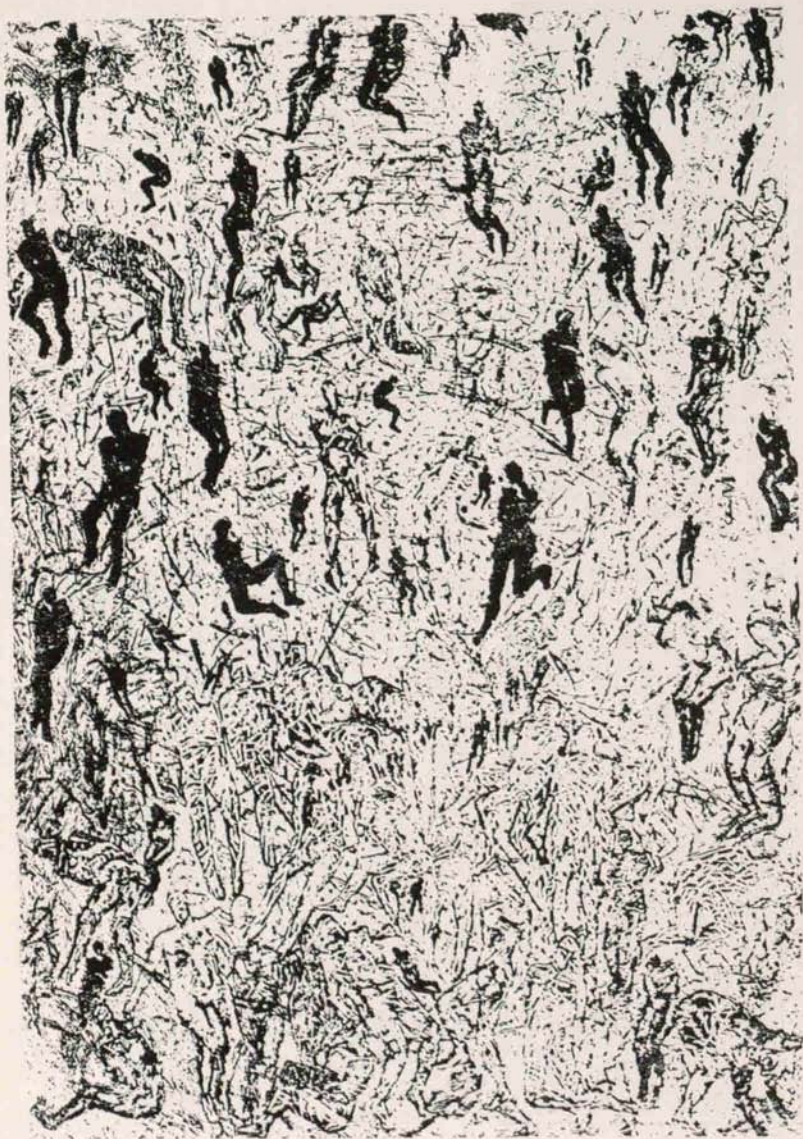

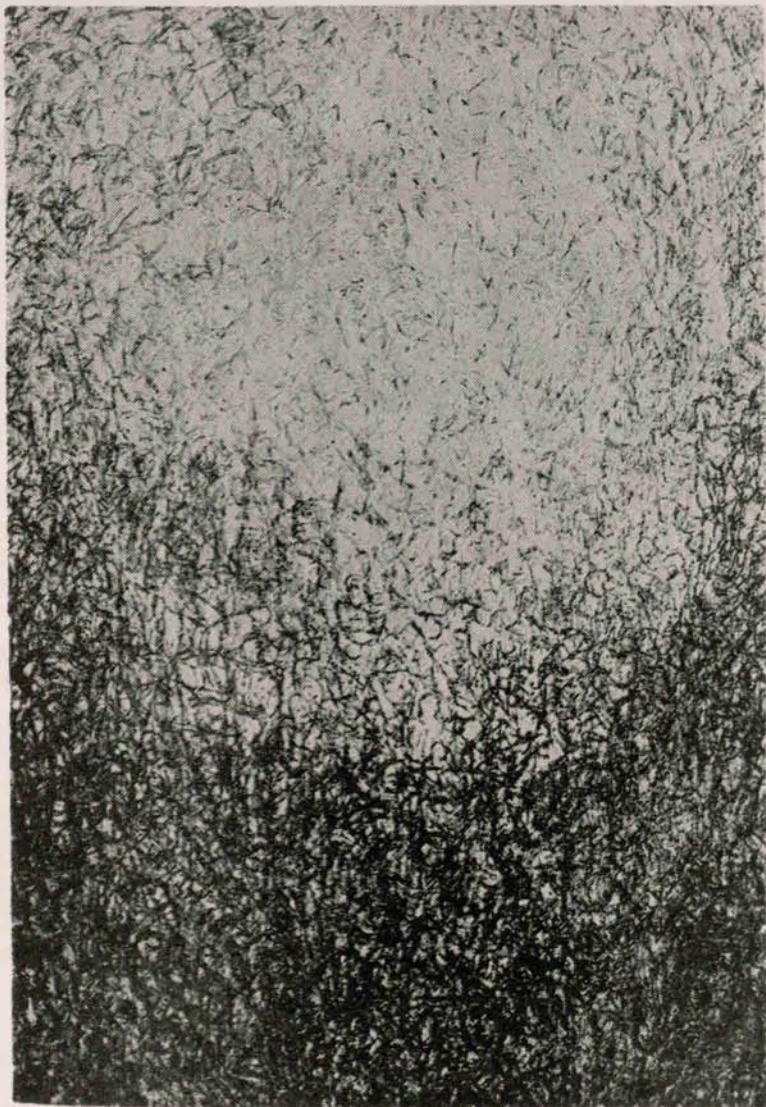
PAWEŁ FRACKIEWICZ, ul. Kazimierza Wielkiego 81/15, Wrocław
— „Katedra w Limousine”, linoryt, 1989, 68×97 — III NAGRODA

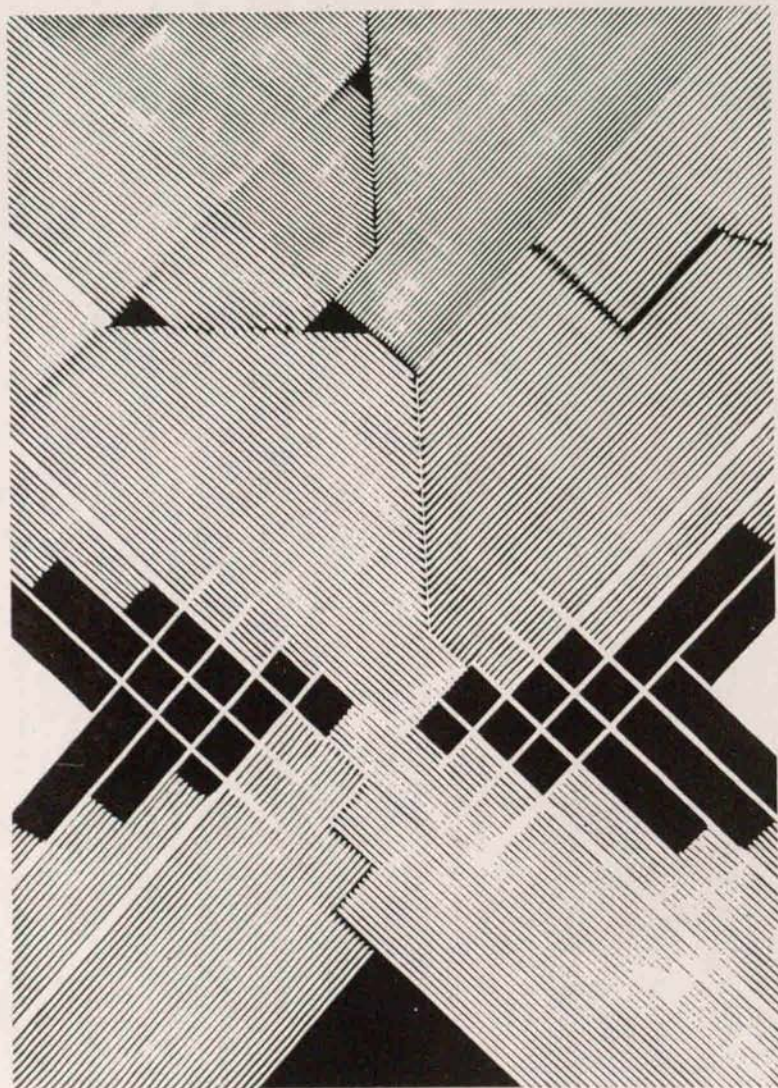

STANISŁAW JAKUBAS, ul. 20-go Stycznia 12a/1, Olkusz
— „Wielka, cicha wieża”, linoryt, 1988, 48×36 — III NAGRODA
— „Góra — Góra”, linoryt, 1988, 32,5×50
— „Zwierz”, linoryt, 1988, 23,5×45

TOMASZ PACZEWSKI, ul. Sielecka 55/68, Warszawa
— „Sieć II”, linoryt, 1988, 97 · 68 }
— „Bezstan”, linoryt, 1988, 95 · 68,5 } III NAGRODA

RYSZARD OTRĘBA, ul. Św. Krzyża 5, Kraków
— „Destrukcyjna znak”, gipsoryt, 61,5×43,5 — III NAGRODA

KRZYSZTOF WAWRZYNIAK, ul. Łąkowa 22/8, Łódź

— „Czarne skrzynie”, linoryt, 1988, 71×102 — NAGRODA ufundowana przez ZPAMiG

— „Czarne skrzynie”, linoryt, 1988, 54×102

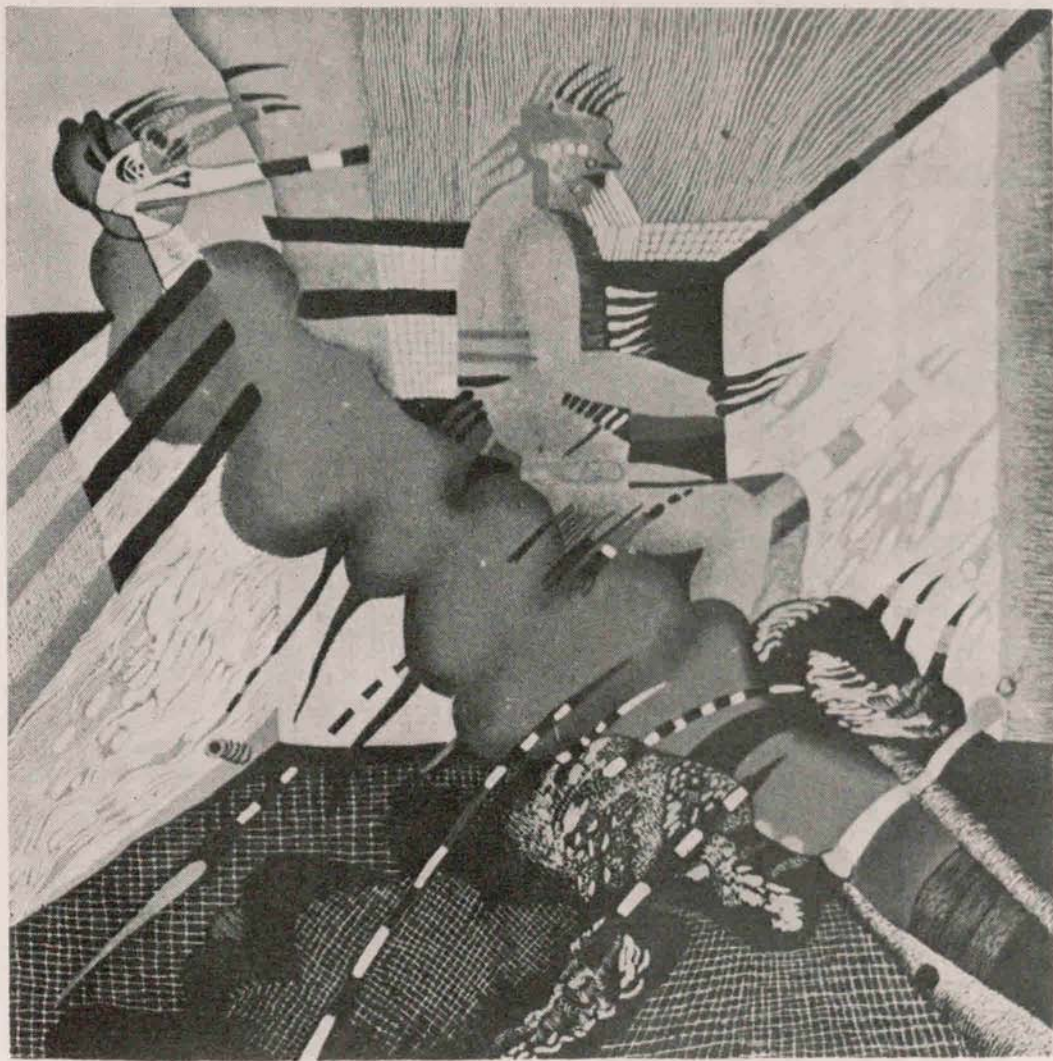
RENATA TUBIELEWICZ, ul. Spółdzielcza 14/9, Głogów
— bez tytułu, linoryt kol., 1989, 100×67,5 — **NAGRODA MŁODYCH**
— bez tytułu, linoryt kol., 1989, 91,5×67,5

JAREK LUSTYCH, ul. Puszczyka 10/17, Warszawa
— „A końce jego skrzydeł dotykały pięt”, 81,5×47 — WYRÓZNIENIE

BLANKA ŁĄTKA, ul. Bukowa 6, Tychy
— bez tytułu, linoryt, 1988, 85,5×62,5 — WYRÓŻNIENIE
— bez tytułu, linoryt, 1988, 98,5×62

CZESŁAW WIĄCEK, ul. Nowowiejska 54/8, Wrocław
— „Ekran”, linoryt kol., 1989, 50×50 — **WYRÓŻNIENIE**
— „Mój chłopiec”, linoryt kol., 1989, 50,5×50,5
— „Heros”, linoryt kol., 1989, 50,5×50

ANDRZEJ ZAŁECKI, Os. Jana III Sobieskiego 1/32, Poznań
— „Czy można prosić”, linoryt, 1989, 50×71 — **WYRÓŻNIENIE**
— „Tym razem ja”, linoryt, 1989, 50×70,5

BOHDAN ZĄBEK, ul. Drukarska 31/78, Wrocław
— „Krzyworównia”, linoryt, 1988, 42×33,5 — WYRÓŻNIENIE

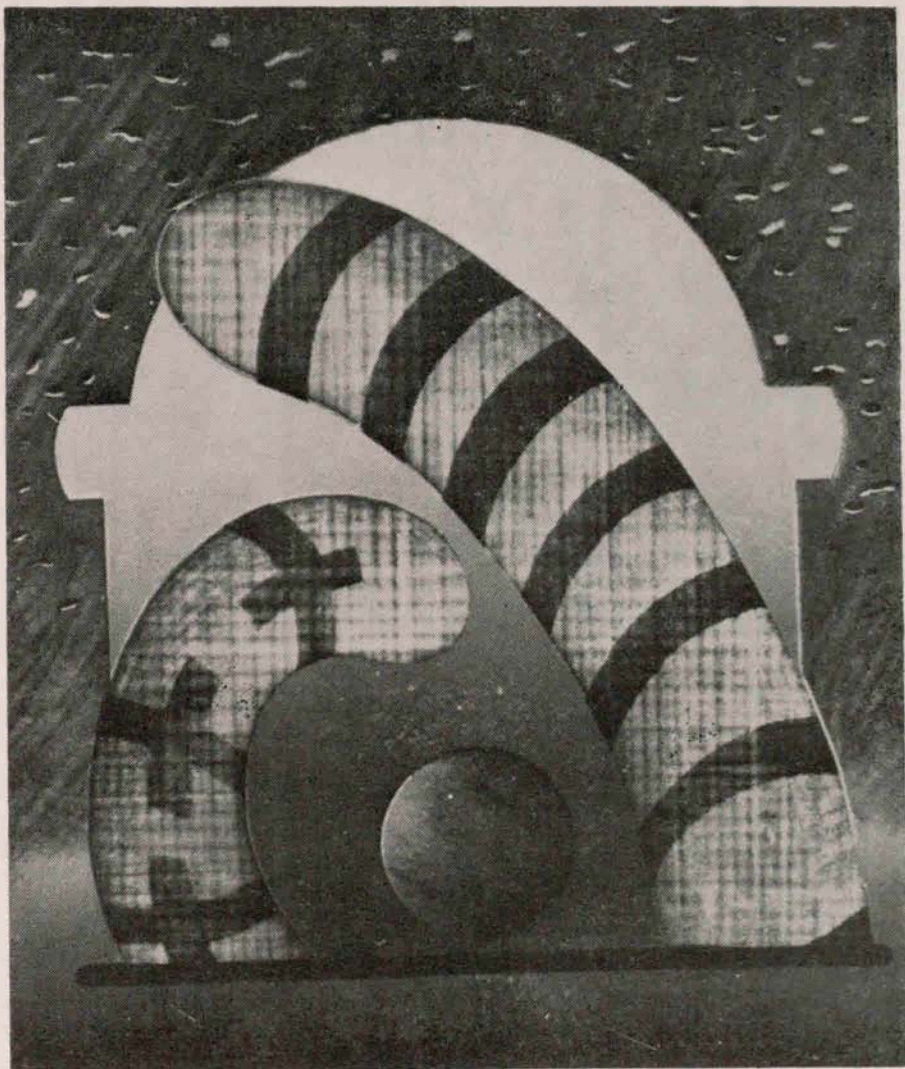

JANUSZ AKERMANN, ul. Buczka 41, Tczew

— „Portret Jana”, linoryt, 1988, 66,5×49

— „Dominika”, linoryt, 1988, 67×49

— „Mój lider”, linoryt, 1988, 66,5×48

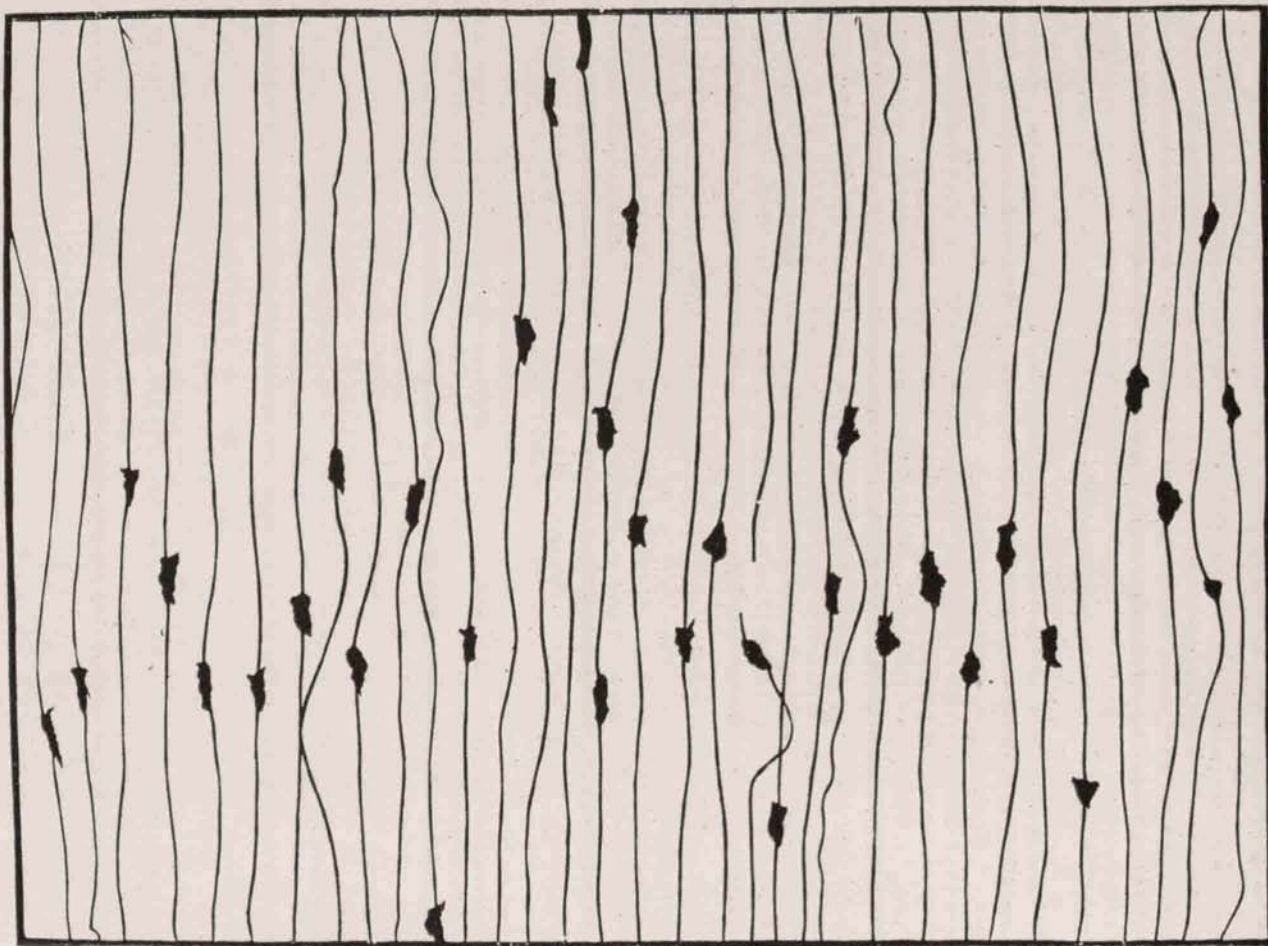
WOJCIECH AKUSZEWSKI, ul. Bohaterów Westerplatte 1/14, Leszno
— „Architekton I”, linoryt kol., 1989, 36,5×31

JAN BACZYŃSKI, ul. Głowackiego 14/34, Toruń

— „Fizys XXII”, linoryt, 1988, 49×39,2

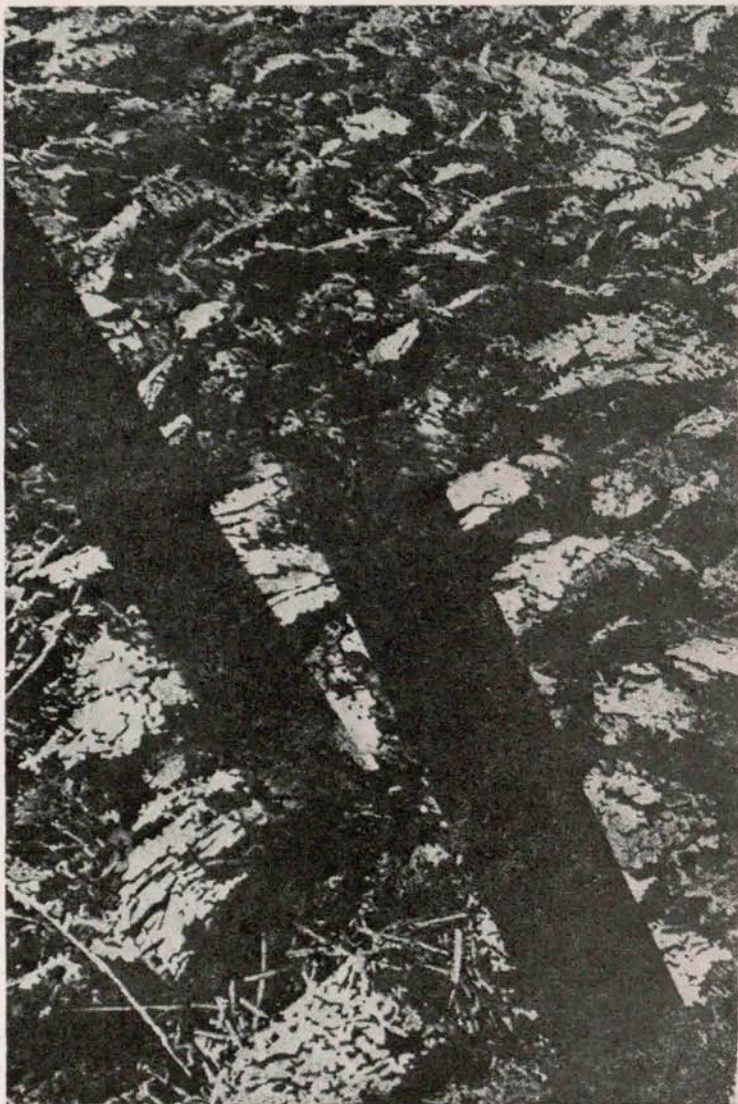
— „Fizys XXVII”, linoryt, 1988, 49,5×39,5

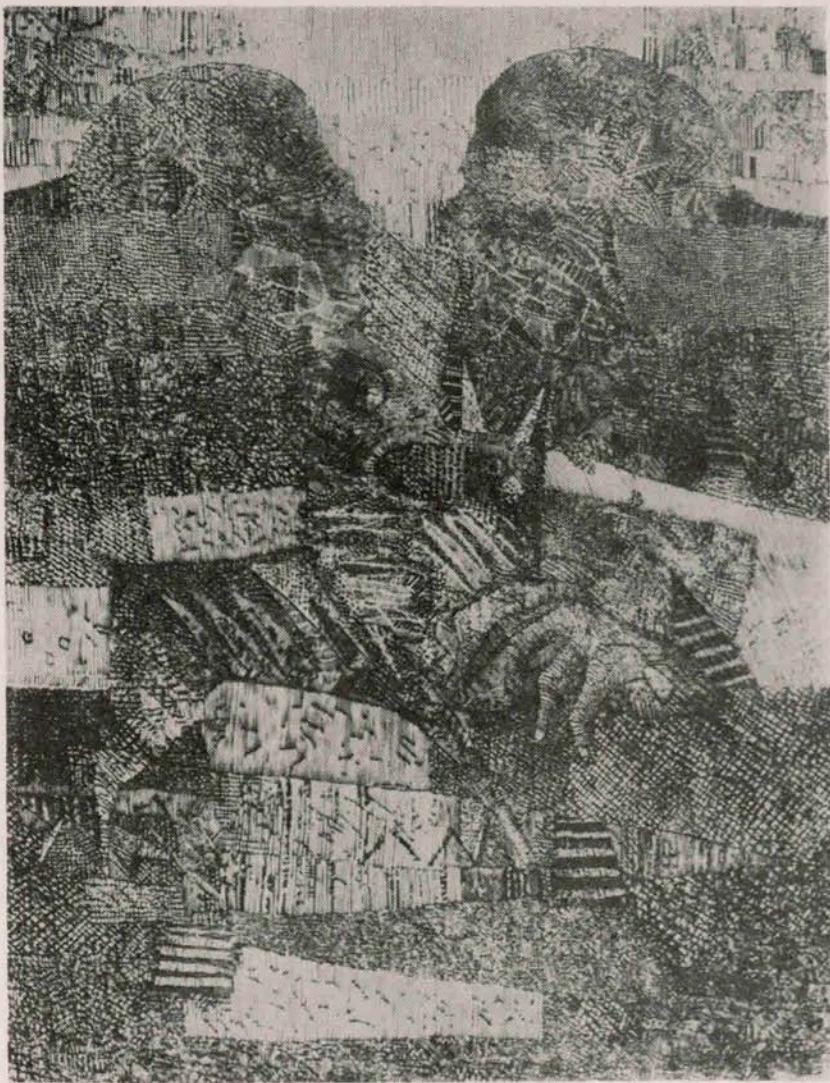
KRZYSZTOF BALCERSKI, ul. Franciszkańska 66/68 m. 19, Łódź

— „Trzecia miłość XIII”, linoryt, 1988, 60×80

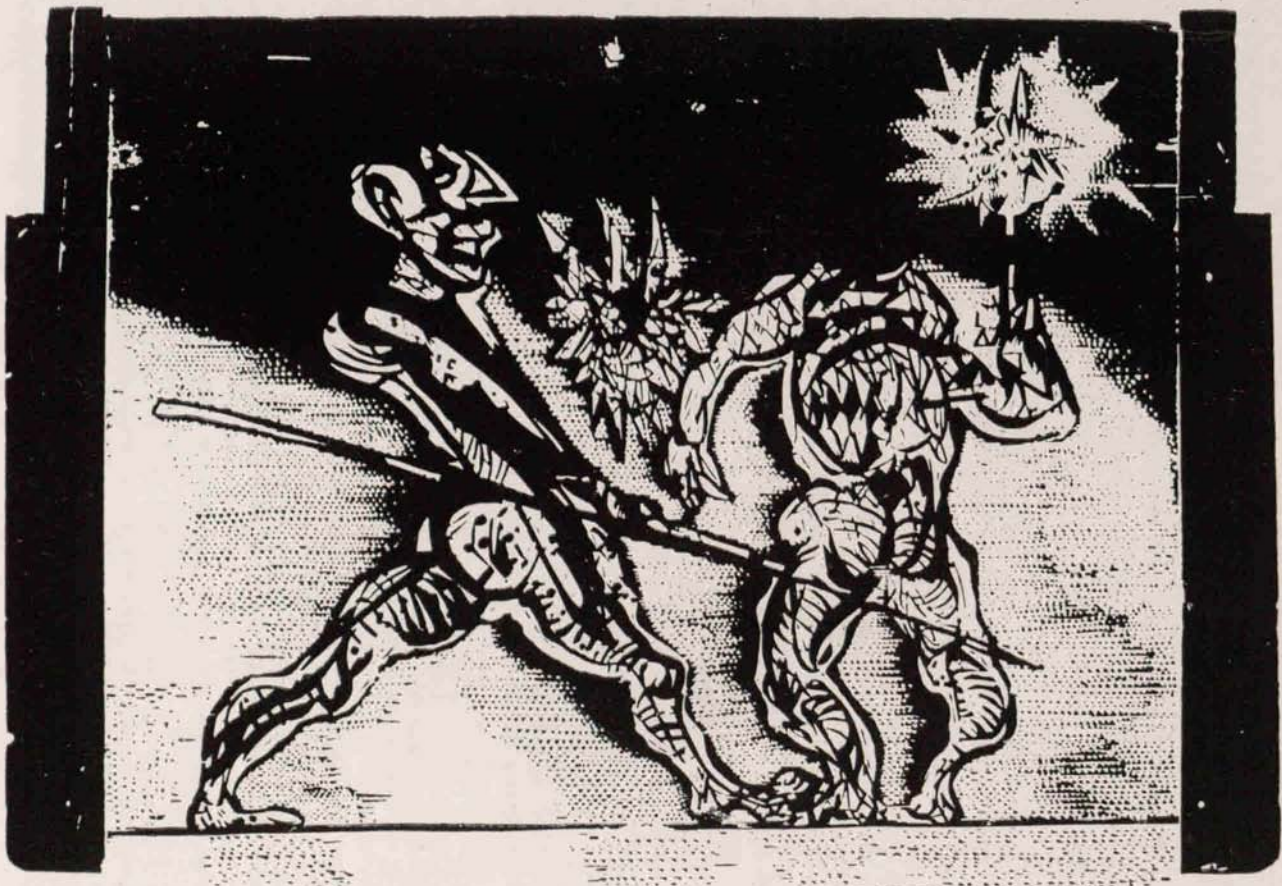
— „Trzecia miłość I”, linoryt, 1987, 80×60,5

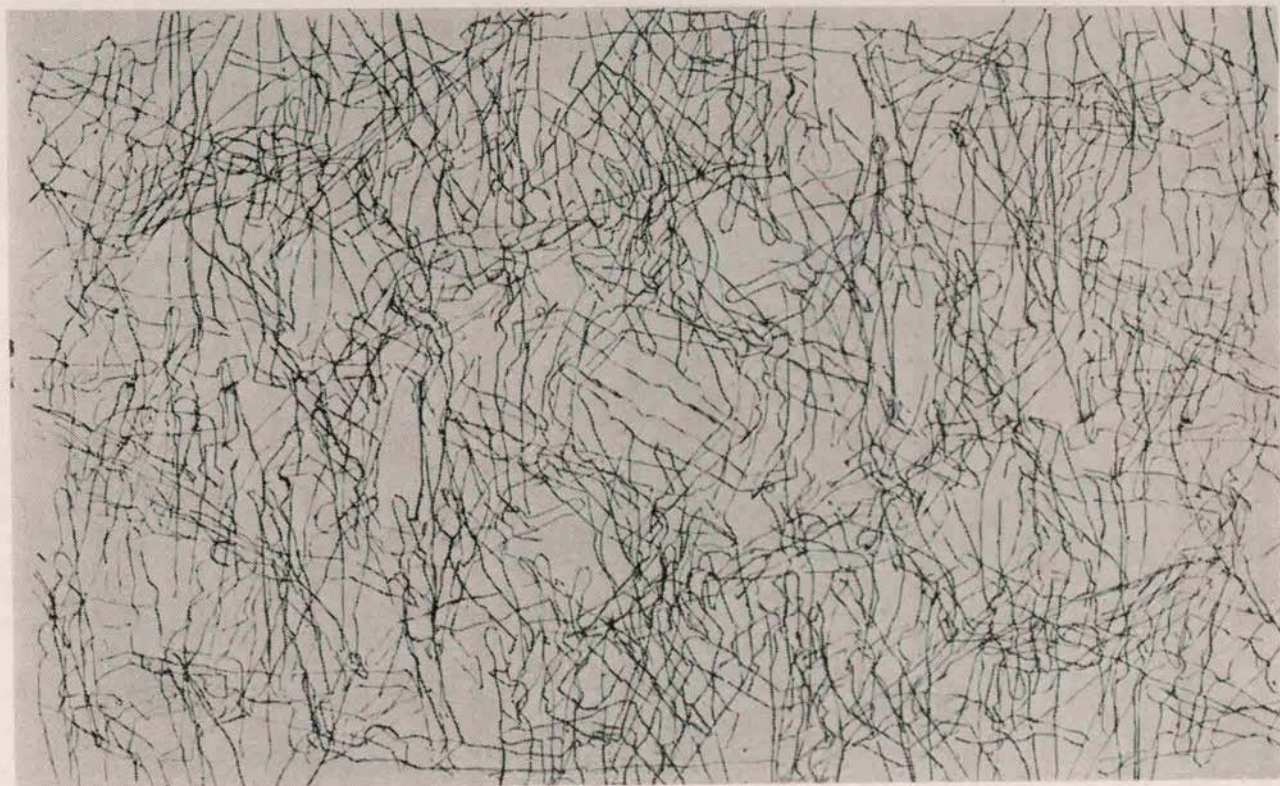
STANISŁAW BAŁDYGA, ul. Pana Balcera 1/143, Lublin
— „Przenikanie — smugi II”, linoryt, 1988, 49,5×33,5
— „Przenikanie — smugi I”, linoryt, 1987, 49,5×33,5

PIOTR BIELECKI, ul. Konopnickiej 9, Skawina
— „Requiem dla pieska”, linoryt, 1987, 67 × 53
— „Sen”, linoryt, 1988, 41,5 × 83

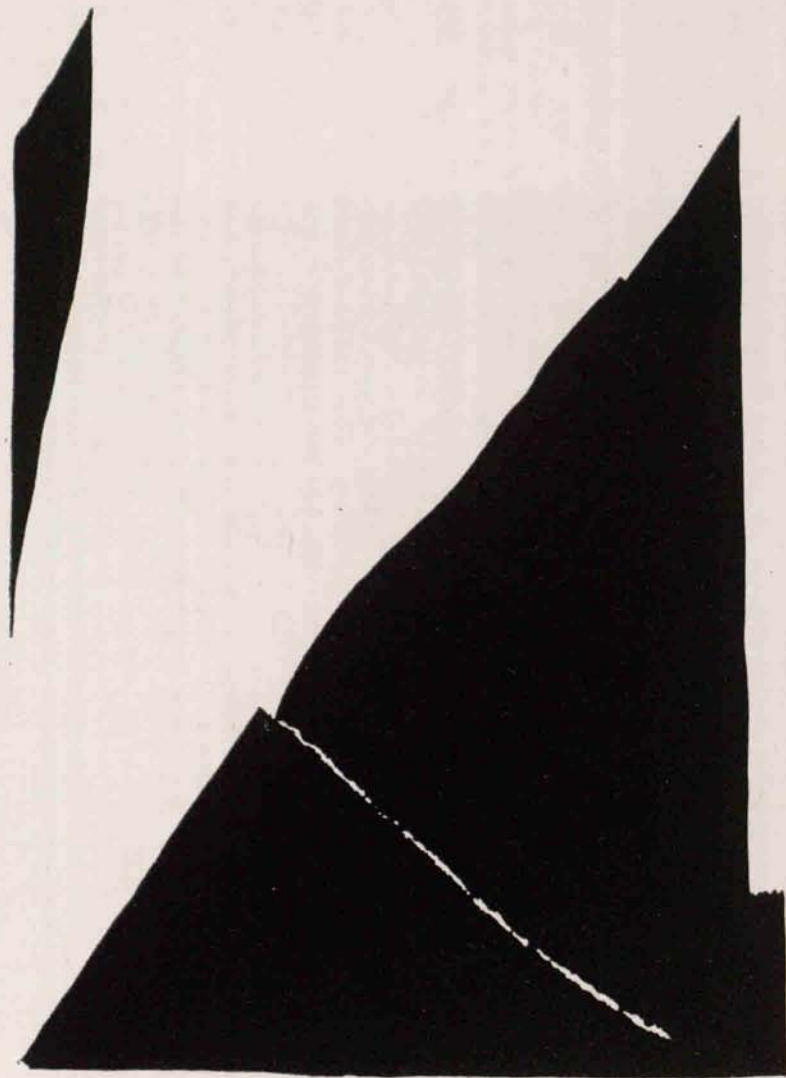
ANDRZEJ J. BRONIKOWSKI, ul. Henryka Pobożnego 9, Wrocław
— „Tańce szamańskie IV” drzeworyt, 1988, 38,5×55
— „Nowy Babilon”, drzeworyt, 1988, 56,5×52

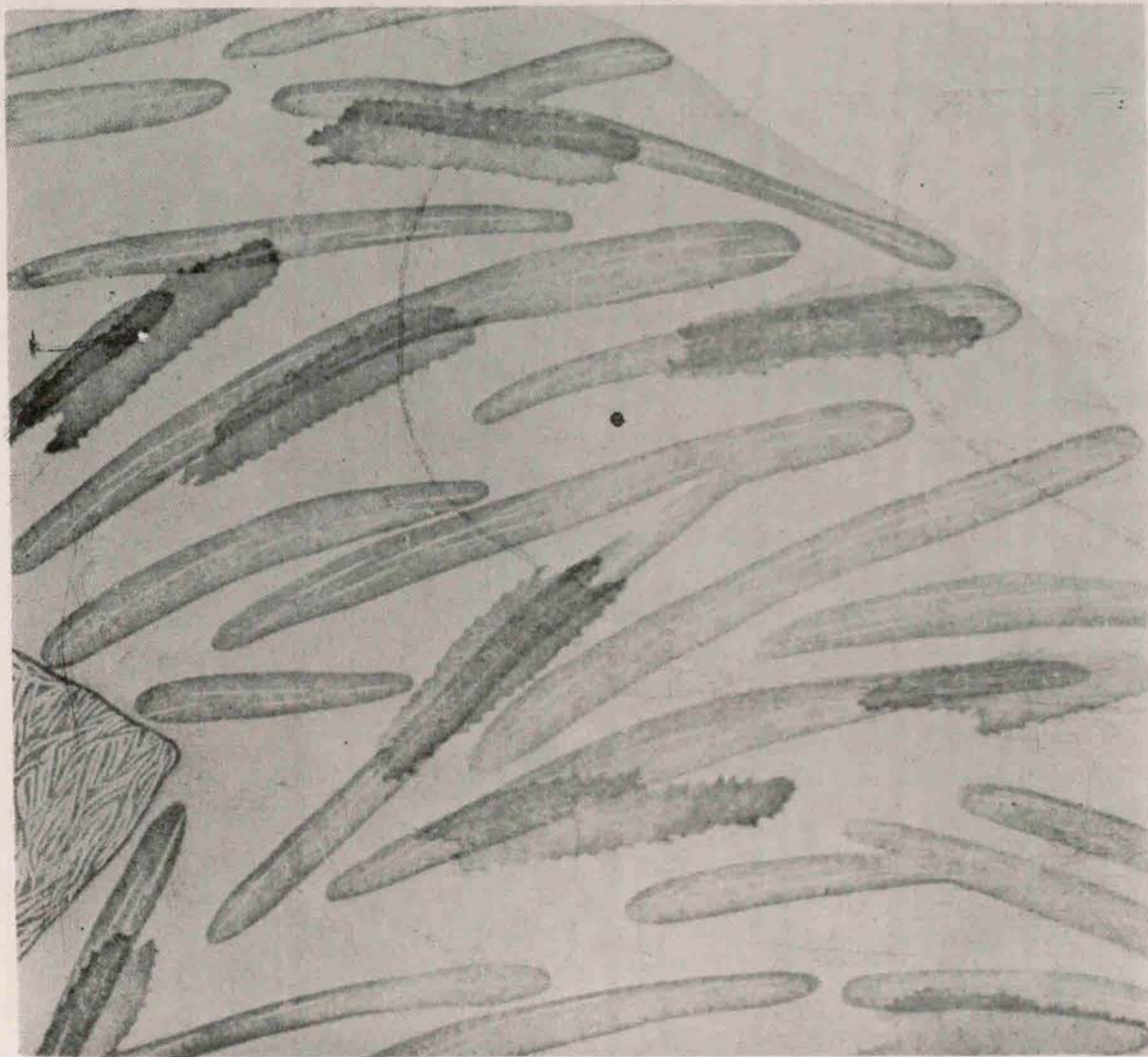
TOMASZ CHOJNACKI, ul. Rewolucji 1905 r. 24/15, Łódź

— bez tytułu, linoryt kol. 1989, 60,5×96

— bez tytułu, linoryt kol. 1989, 61×98

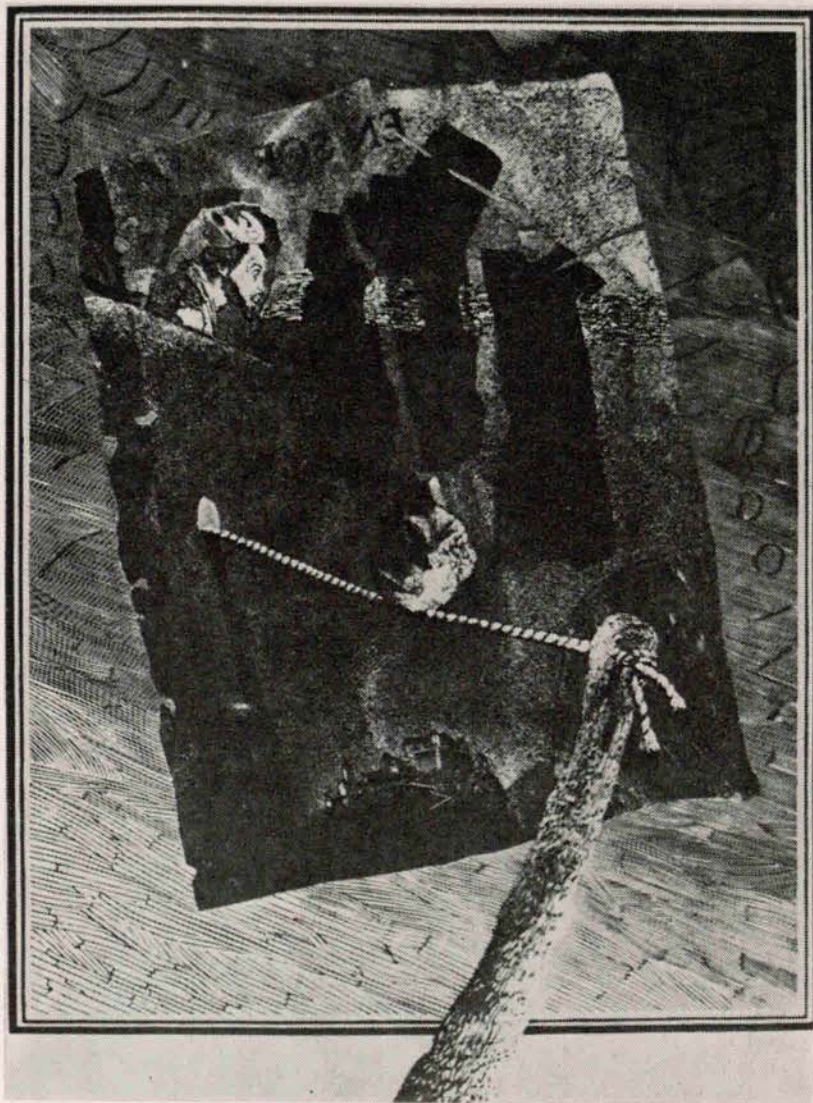
PAWEŁ CIECHELSKI, ul. Reymonta 1, Aleksandrów Łódzki
— „Mój koniec jest moim początkiem”, 1989, 35,5×26
— „Trójkąt do psalmu CXLVII/5”, 1989, 44×40,5

JOLANTA GAWLIK, ul. Chóralna 12/3, Łódź

— „XXXX”, linoryt kol., 1989, 27,5×29

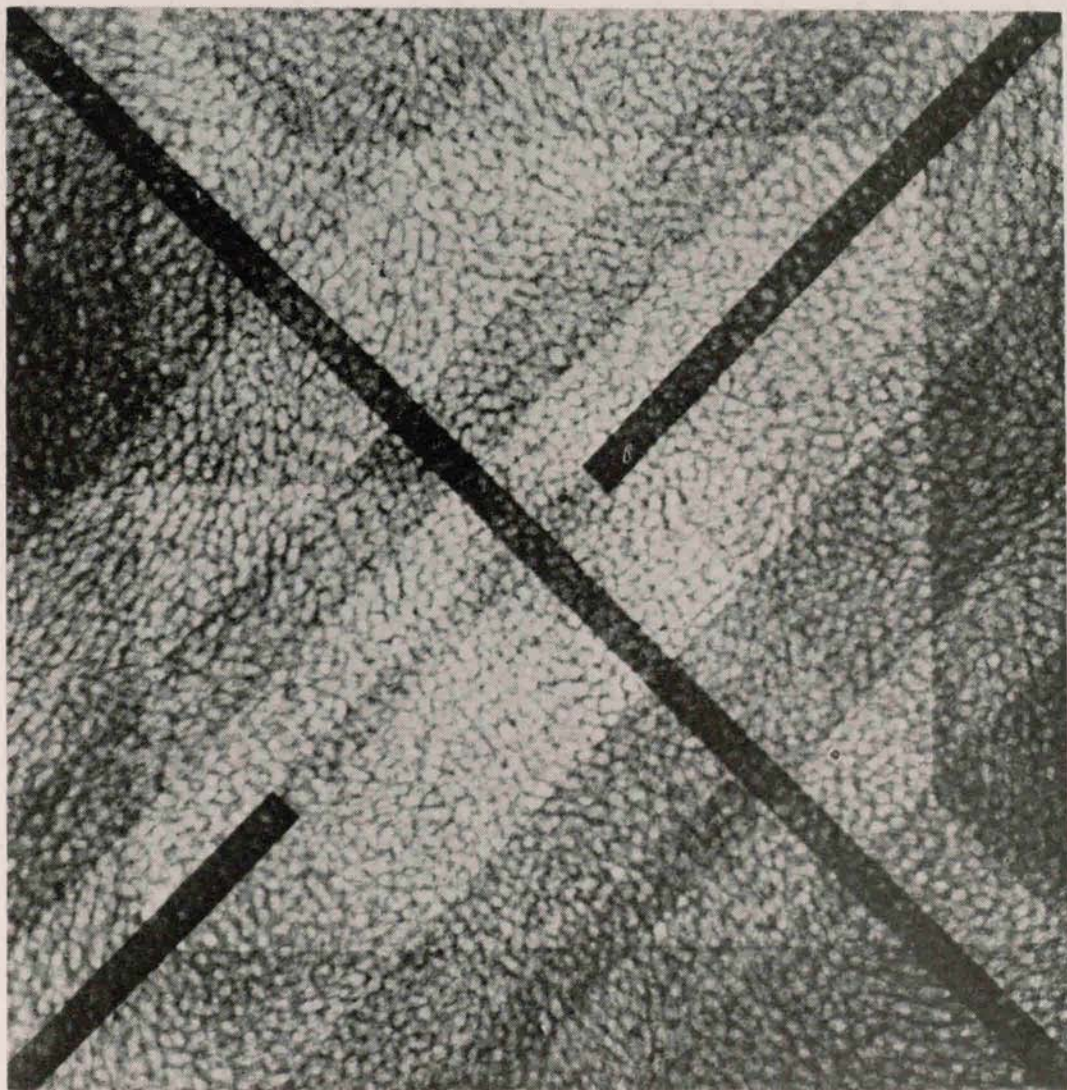
— „XX”, linoryt kol., 1989, 28×29

WIEŚLAW GDOWICZ, ul. Tysiąclecia 6/54, Katowice

— „Król Smieszków (dédiée Aga i Szymon)”, drzeworyt sztorcowy, 1988, 32,5 × 24

— „Ojcom ze Sketis”, drzeworyt sztorcowy, 1987, 30 × 24

PIOTR GOJOWY, ul. Noakowskiego 1/18, Bydgoszcz

— „Latawiec VI”, linoryt kol., 1989, 30×30

— „Latawiec IV”, linoryt kol., 1987, 60×43,5

SŁAWOMIR GRABOWY, ul. Kurpińskiego 11c/22, Gdańsk

— „Czterdziesta dziewięta”, linoryt, 1989, 66,5×50

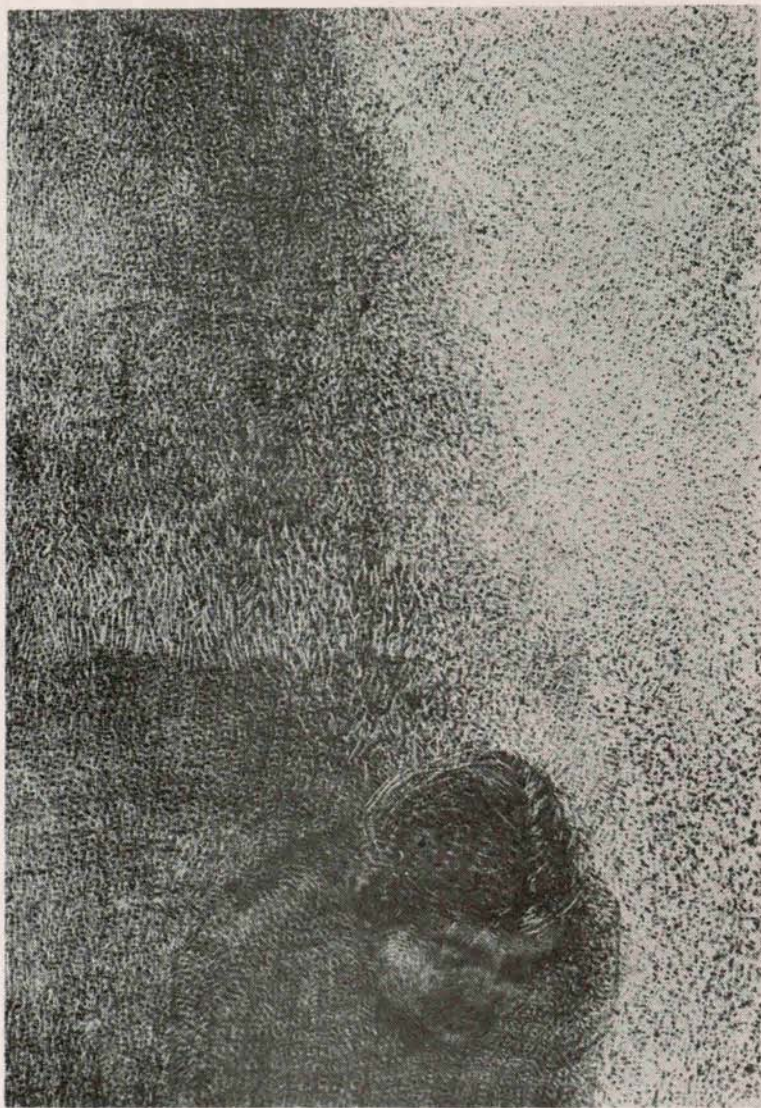
— „Czterdziesta”, linoryt, 1987, 50×66

LECH W. HAJDAMOWICZ, ul. Urocza 9, Białystok

— „Głuchy telefon”, linoryt kol., 1999, 97,5×67

— „Nočna zmiana”, linoryt kol., 1989, 97,5×67

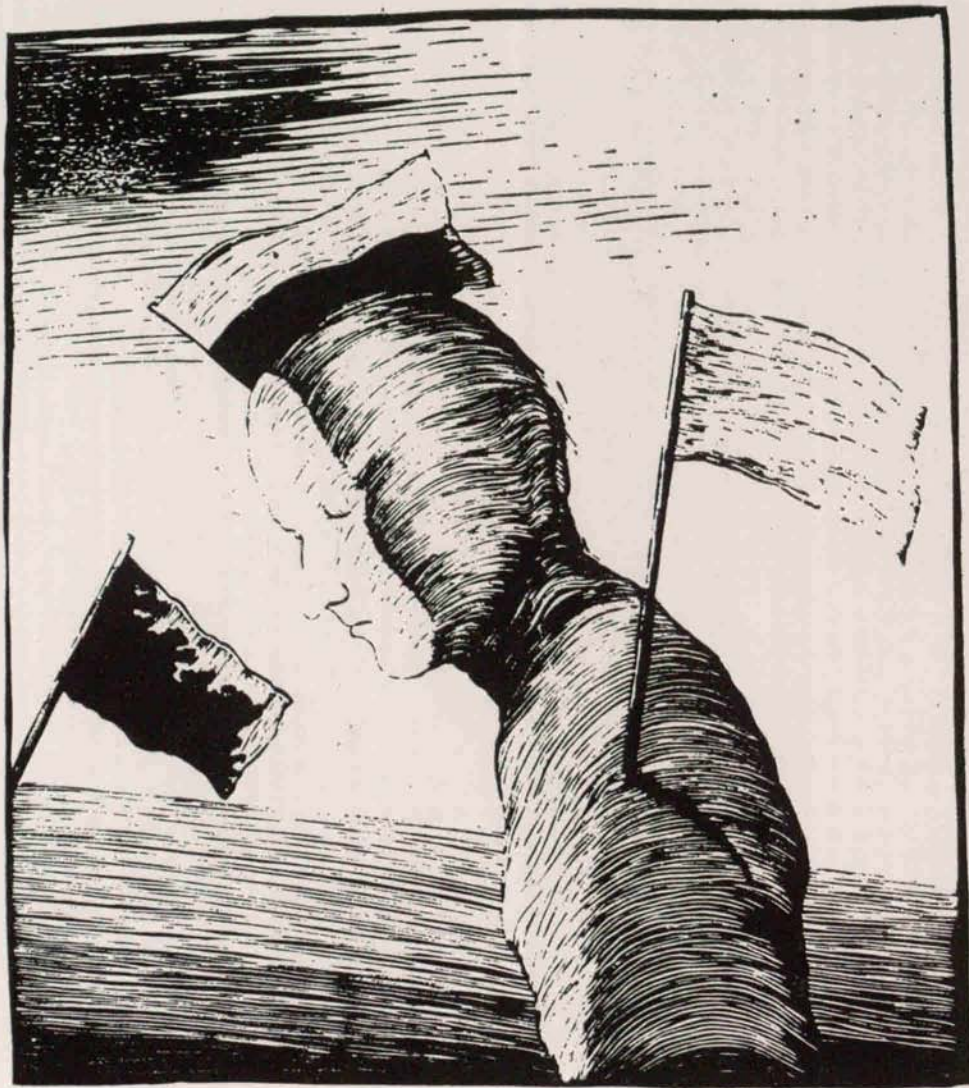
MONIKA HANDKE, ul. Zwierzyniecka 14/47, Warszawa

— „Tajemnica III”, linoryt, 1987, 100,5×70

— „Tajemnica II”, linoryt, 1989, 100×70

JAN K. HRYCEK, ul. Koczaskiego 47/43, Łódź
— „Jeżeli nie lepiej to inaczej III” z cyklu „W kręgu kultury i sztuki”,
linoryt, 1989, 59×42

WITOLD KALIŃSKI, ul. Wielkopolska 64/60, Łódź
— „Kwiecień '89”, linoryt, 1989, 32 · 29

HENRYK KLAJA, ul. Długa 54/6, Racibórz

— „Królu przerażającego majestatu”, linoryt, 1988, 50,5×74,5

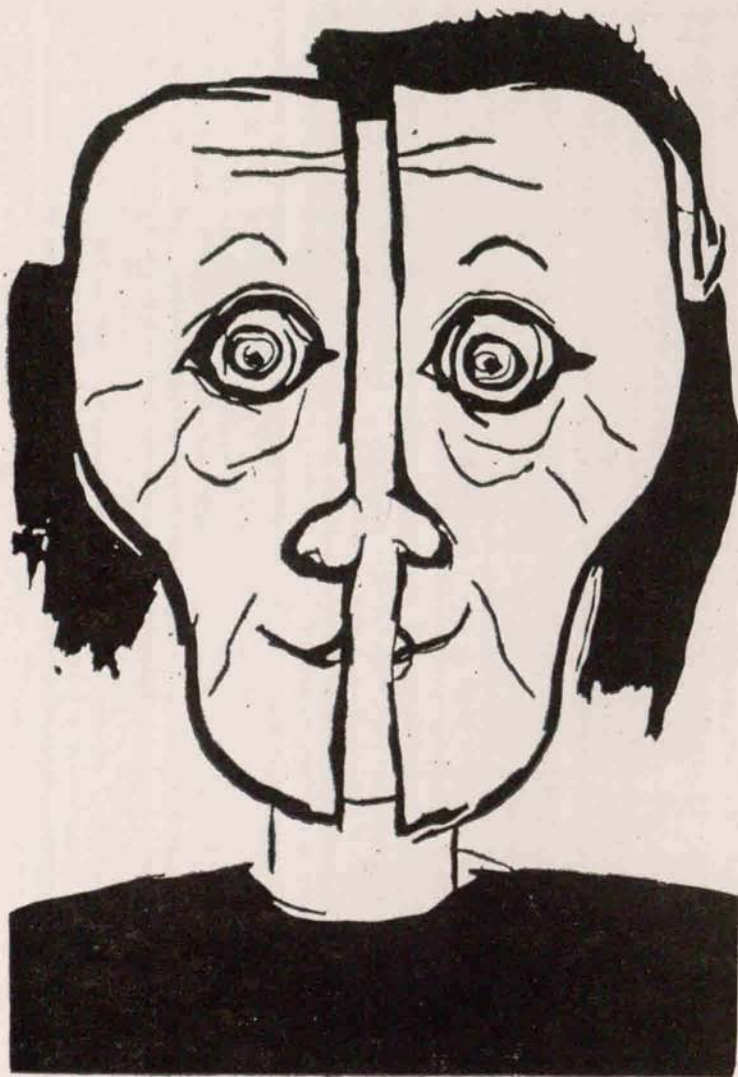
— „Gdy przyjdzie sędzia i wszystko dokładnie rozpędzi”, linoryt, 1987, 55×75

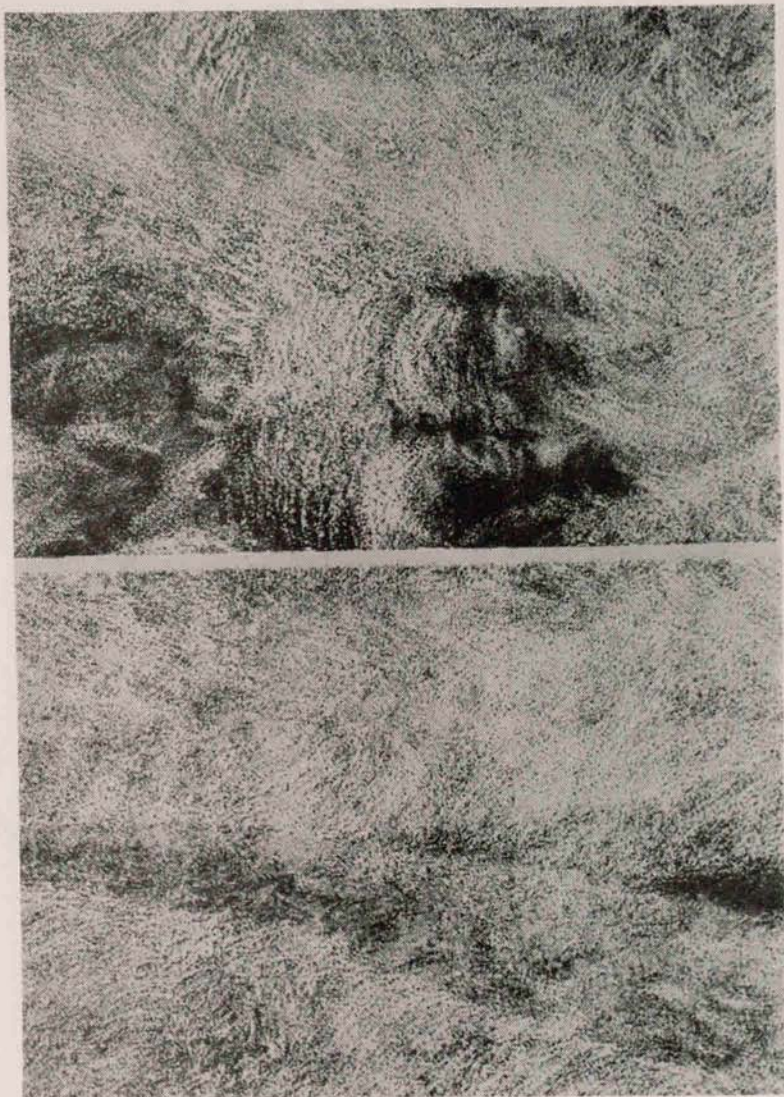
DOROTA KOLASZYŃSKA, ul. Narutowicza 128/5, Łódź
— Czwarty cykl portretów „IV”, linoryt kol., 1989, 59,5×87

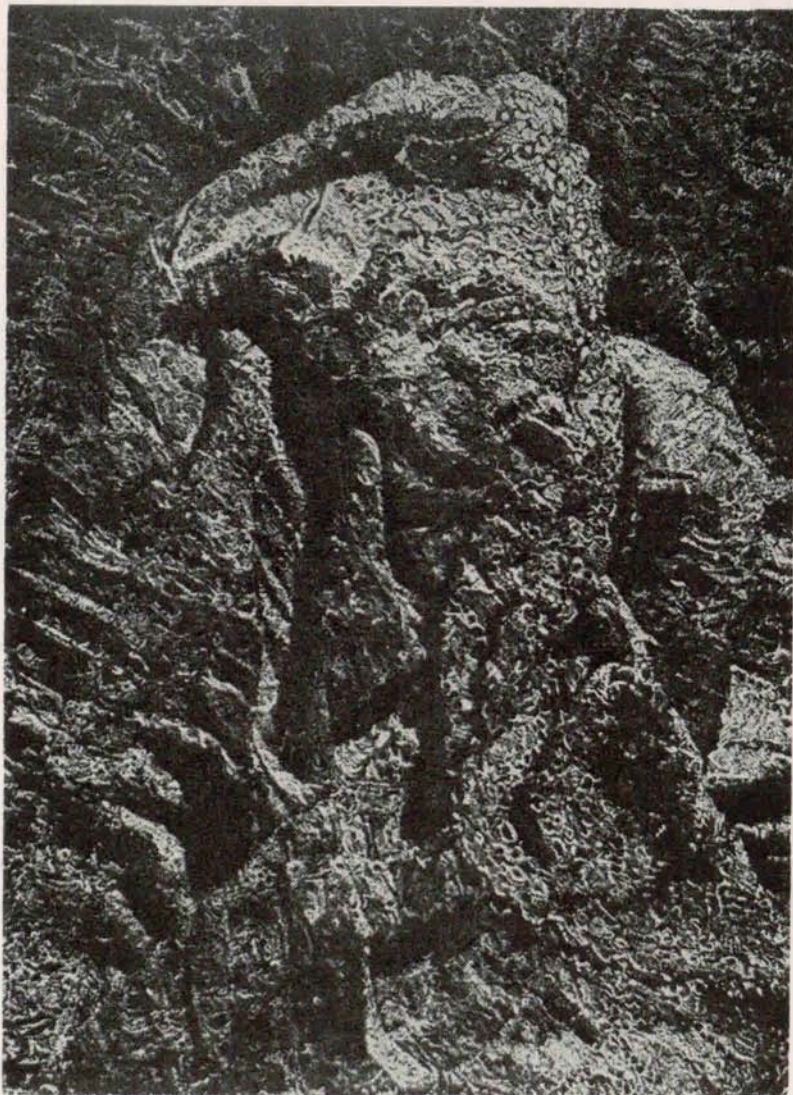
MAREK KOWALSKI, ul. Studzińskiego 48/9, Łódź
— „Elementy przestrzeni XVI”, linoryt, 1989, 47×45
— „Elementy przestrzeni XV”, linoryt, 1989, 48×45

DOROTA KRAKOWSKA, ul. św. Filipa 11/8, Kraków
— „Maska III” z cyklu „Maski”, drzeworyt, 1987/88, 36×24,5

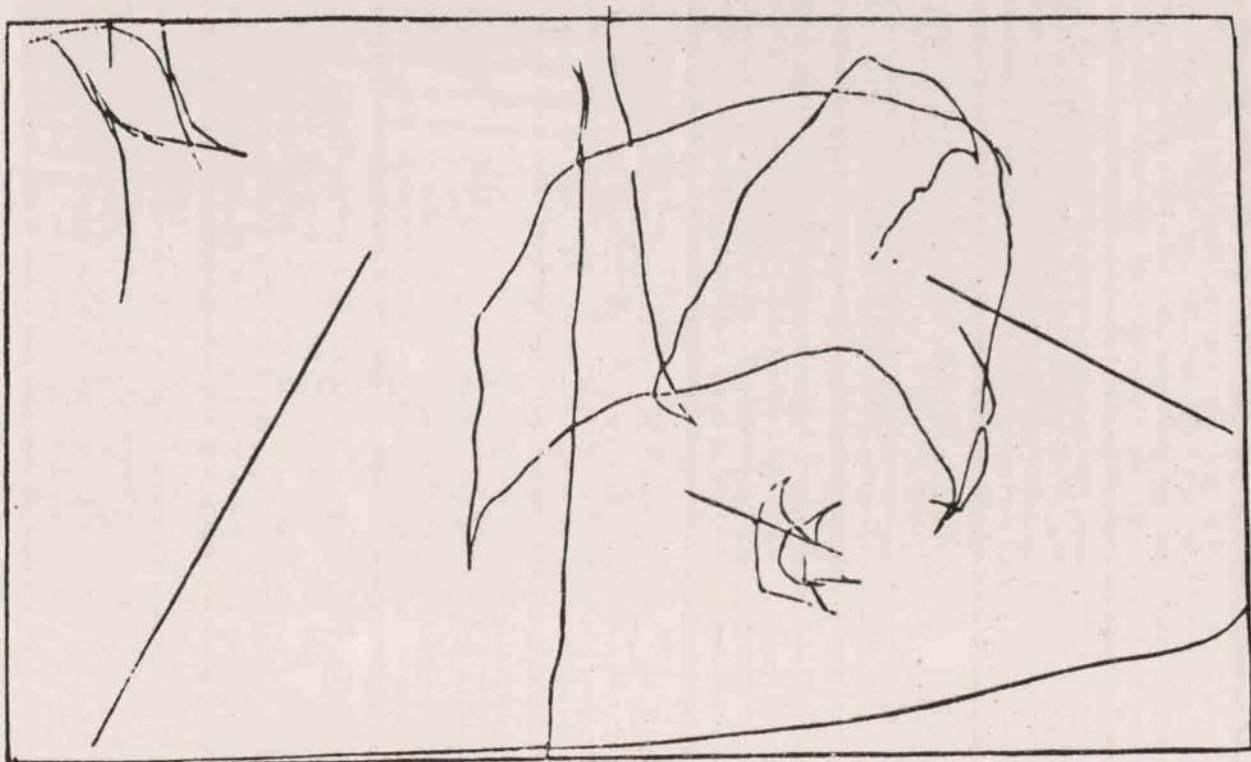
LIDIA KRUPKA, ul. Fabryczna 4/25, Warszawa
— „Świat ludzi ludzkich”, linoryt, 1988, 140×100

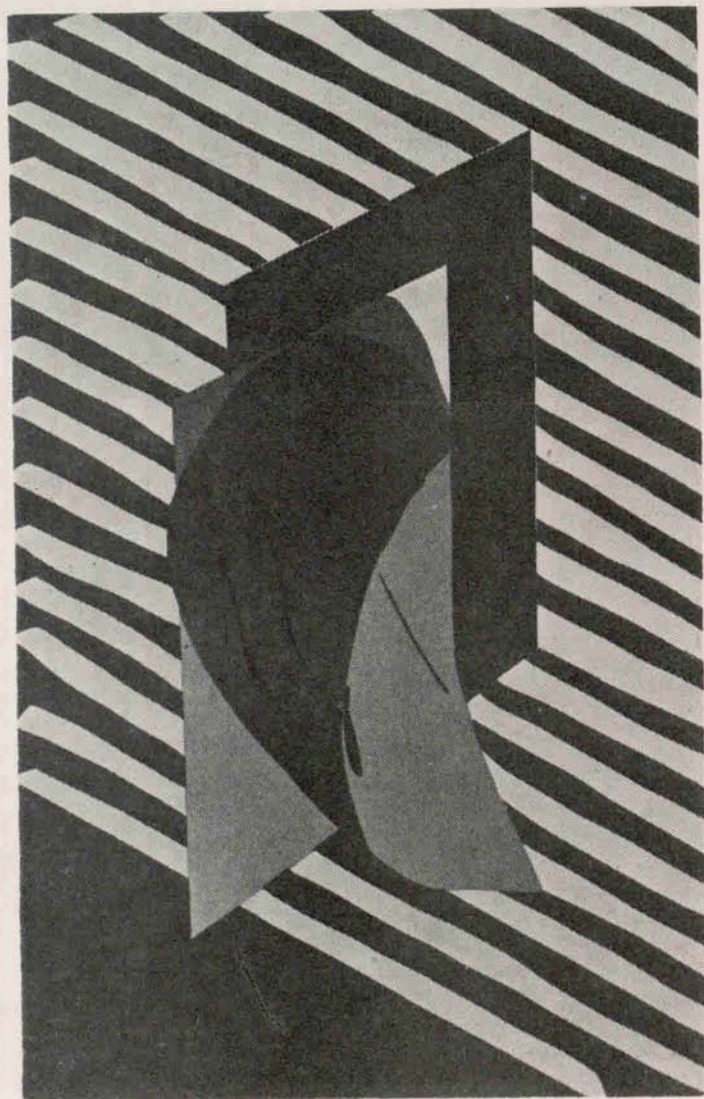
DOROTA KUNZ, ul. Fiolkowa 7/51, Kraków

— „Falowanie”, linoryt, 1988, 60,5×45

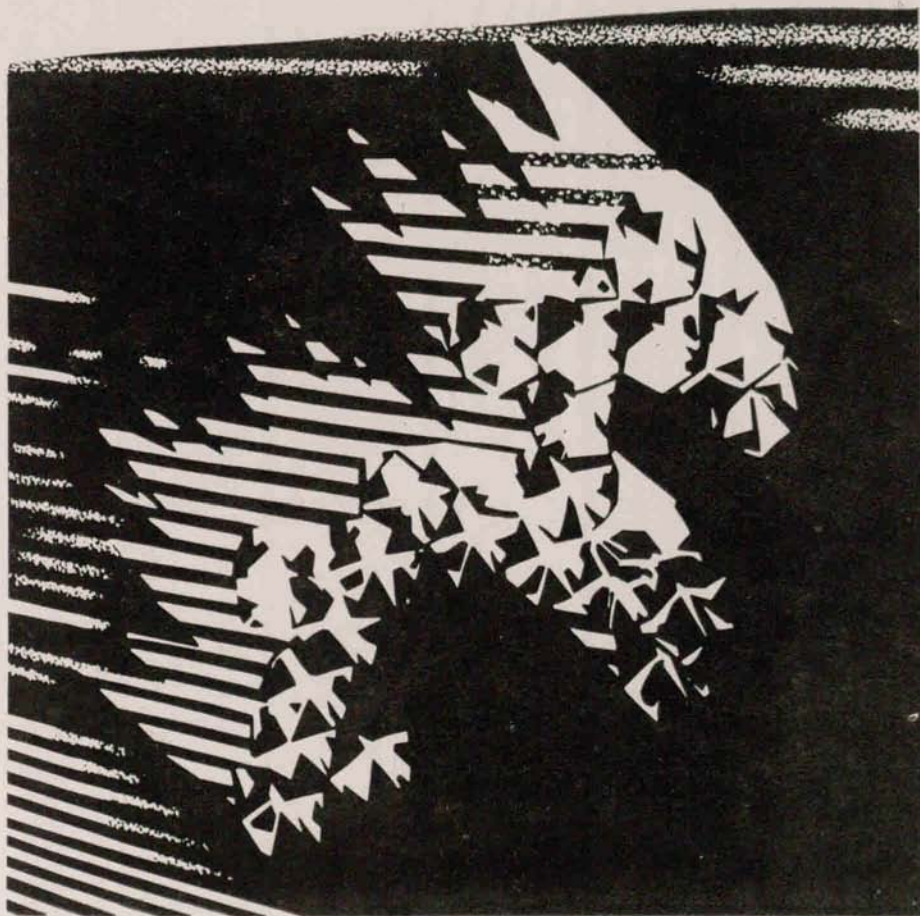
— „Pejzaż buduarowy”, linoryt, 1988, 66,5×50

MAREK LERCHER, ul. Mickiewicza 32/5, Jelenia Góra
— „Zdarzenie niezależne”, linoryt, 1988, 12×20
— „Letni deszcz”, linoryt, 1988, 17,5×20,5

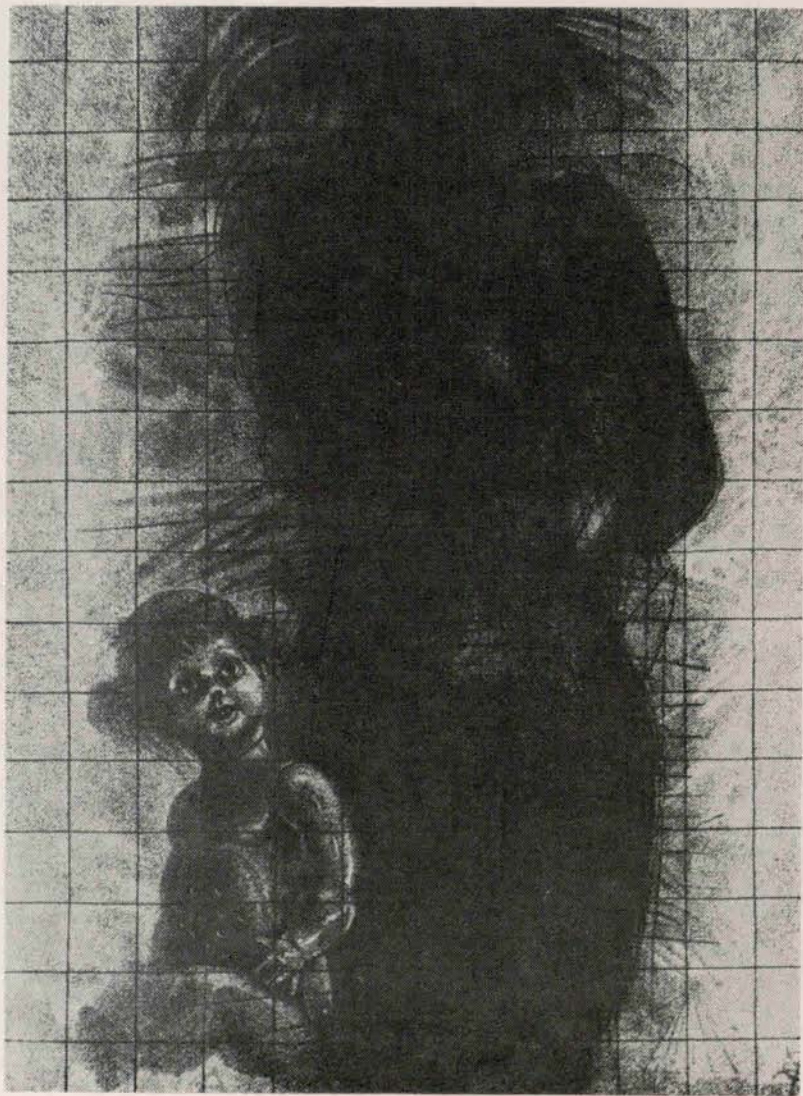
ZBIGNIEW LUTOMSKI, Os. Kolorowe 25/37, Kraków
— „Uzupełnienie VIII”, drzeworyt kol. 82×53

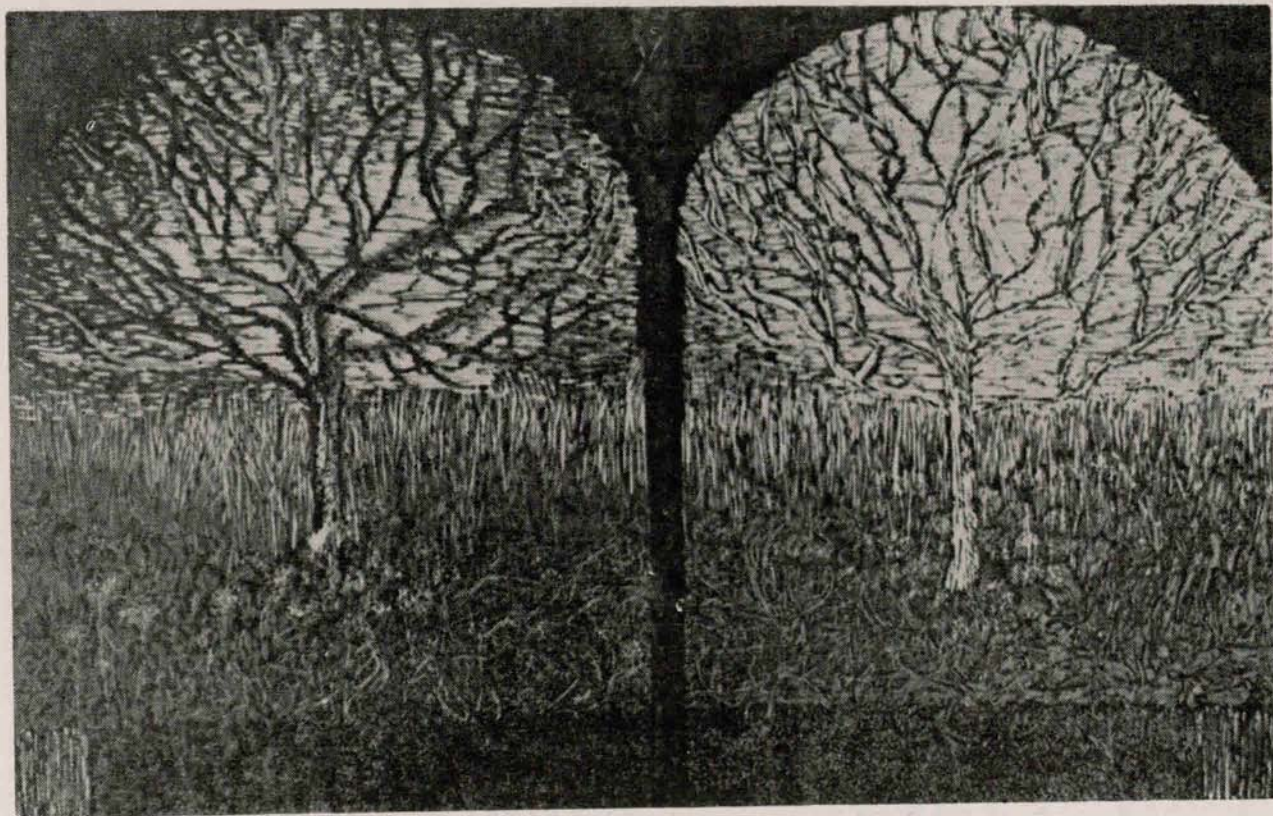
JÓZEF ŁYSAKOWSKI, ul. Pocztowa 585, Jawiszowice

— „Korydon”, linoryt, 1989, 30,5×31,5

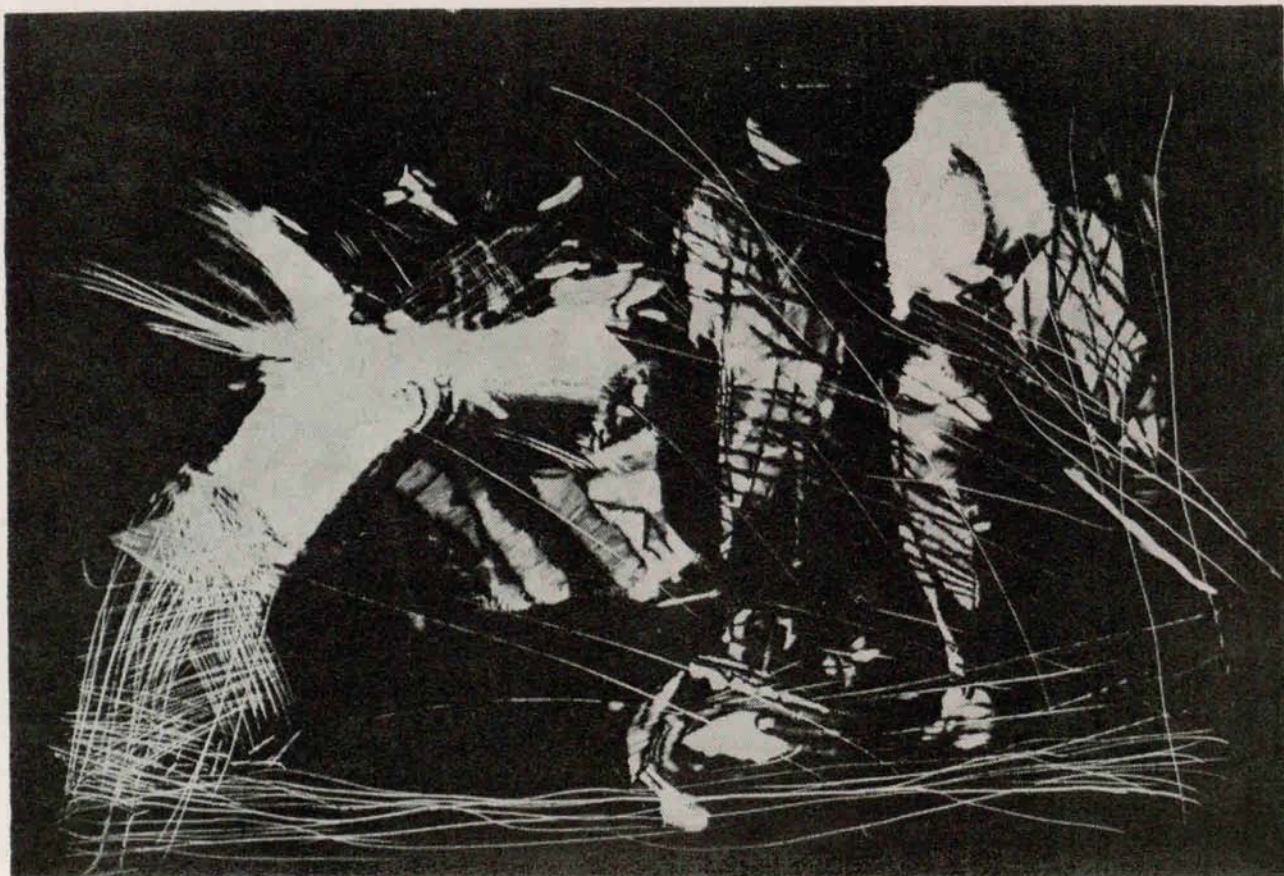
— „Hial”, linoryt, 1989, 45,5×31

GRZEGORZ MAZUREK, ul. Górską 2/41, Lublin
— „Och Lola!”, linoryt, 1989, 80×59,5
— „Sklep z zabawkami”, linoryt, 1989, 81×55

MARZENA MENAŻYK, ul. Mochnackiego 21, Jelenia Góra
— „Drzewo wiosny, drzewo jesieni”, linoryt kol., 1987, 33,5×52,5

KRZYSZTOF MOŁENDA, ul. Nad Potokiem 1/1, Poznań

— „Scena II”, linoryt, 1988, 62×90

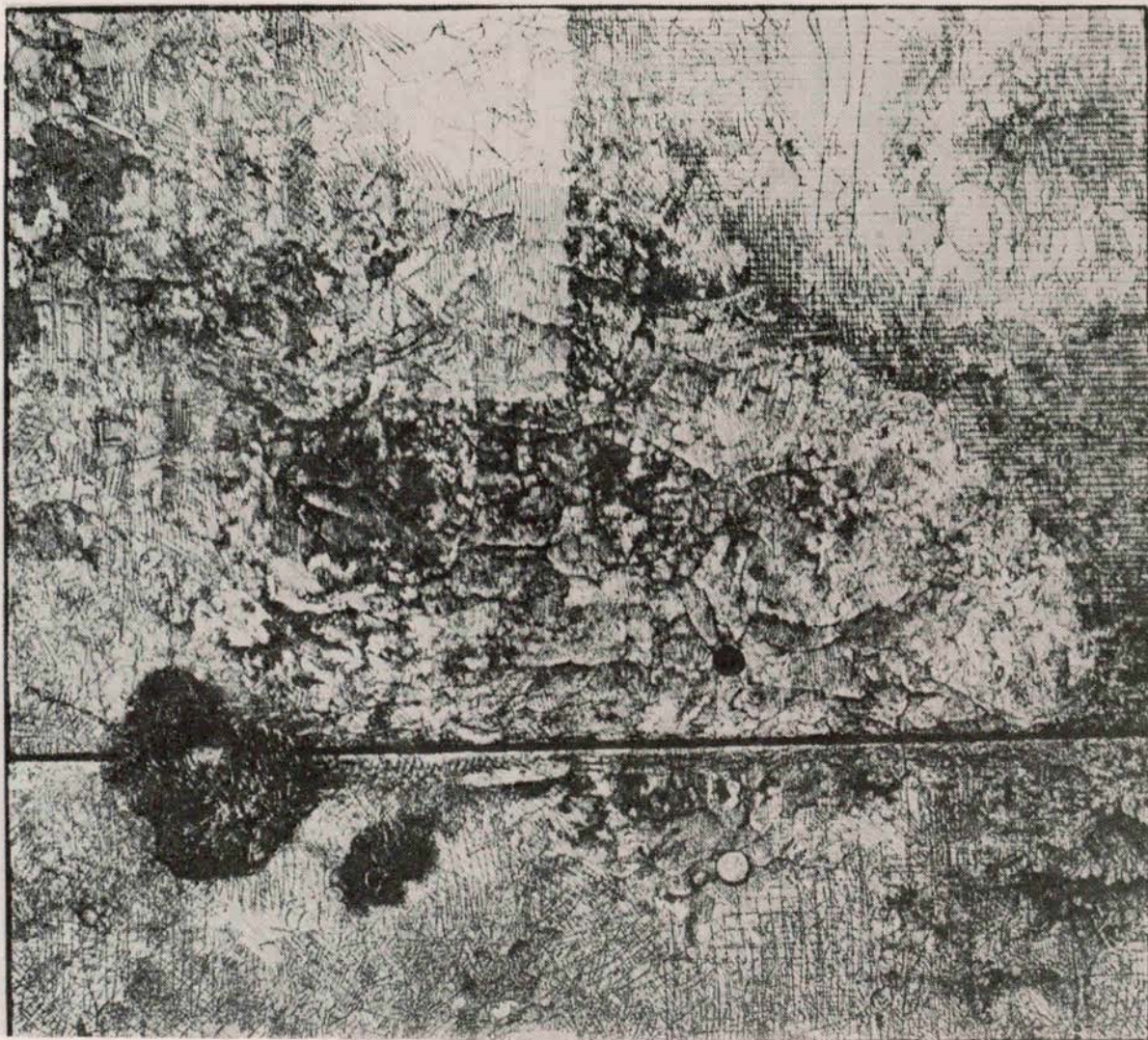
— „Portret I”, linoryt, 1988, 90,5×64

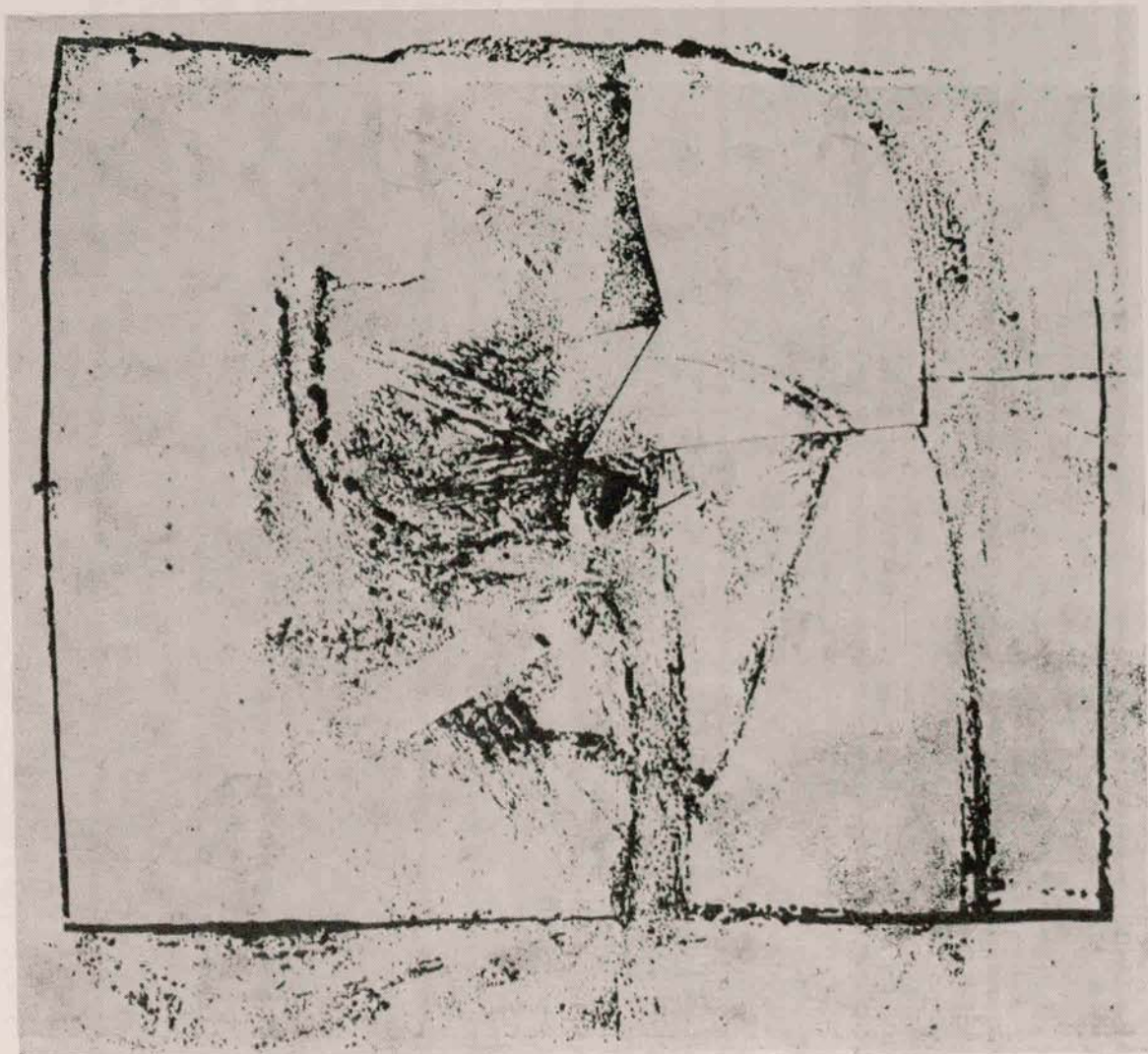
ALEKSY NOWAK, Al. Grunwaldzkie 23/2, Sieradz

— „Jak ptaki I”, linoryt, 1988, 69,5×50

— „Struktura wiatru”, linoryt, 1988, 73,2×58

ANDRZEJ OLCZYK, ul. Ozimska 3, Falmirowice
— „Sukcesja ekologiczna”, linoryt, 1987, 40 × 43

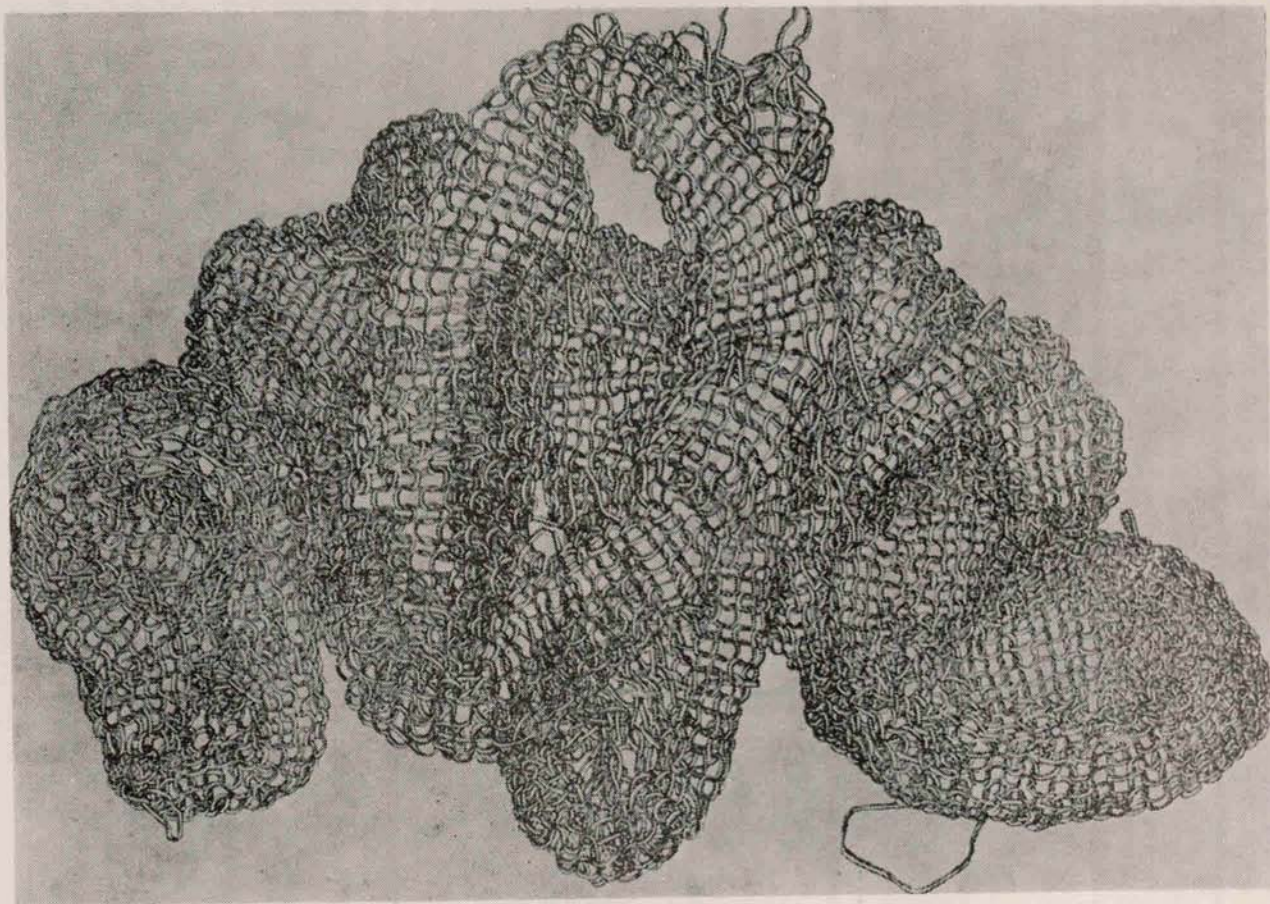
KRZYSZTOF PIETRASIK, ul. Felińskiego 5a/37, Łódź

— bez tytułu, gipsoryt, 1987, 40×40

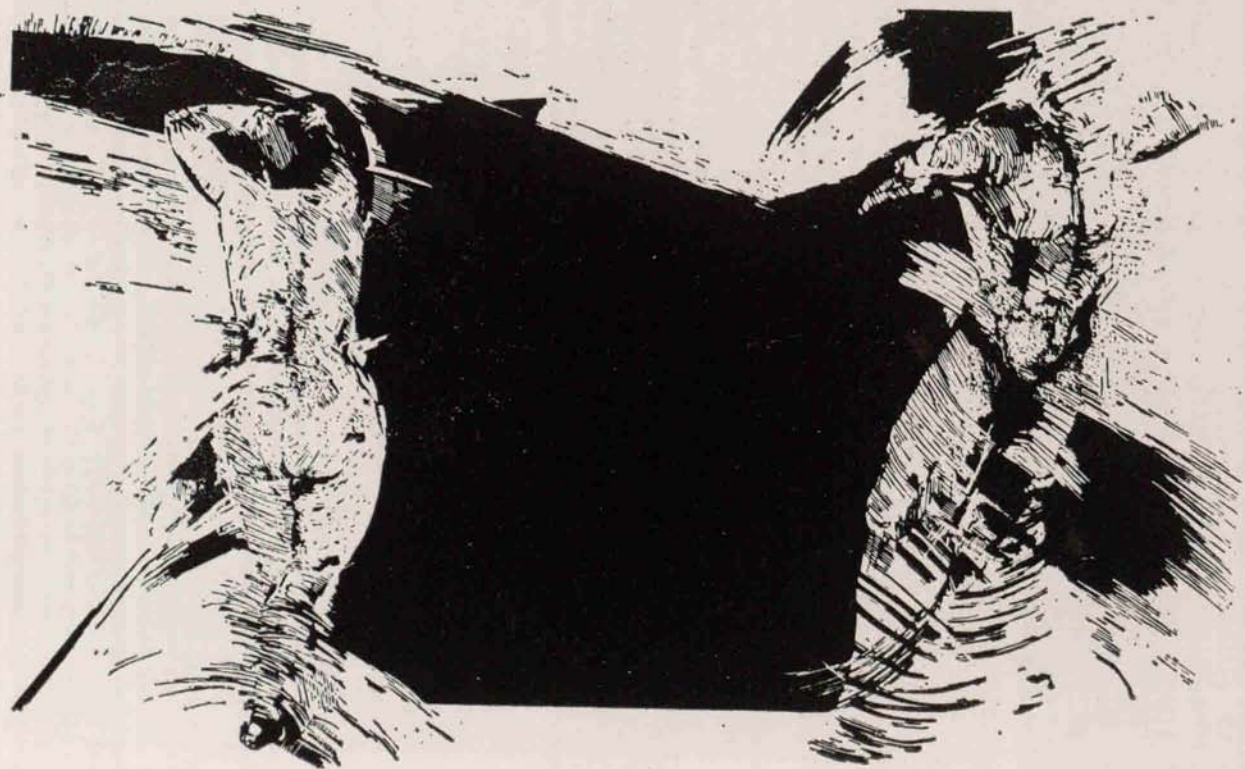
— bez tytułu, linoryt, 1989, 38,5×25

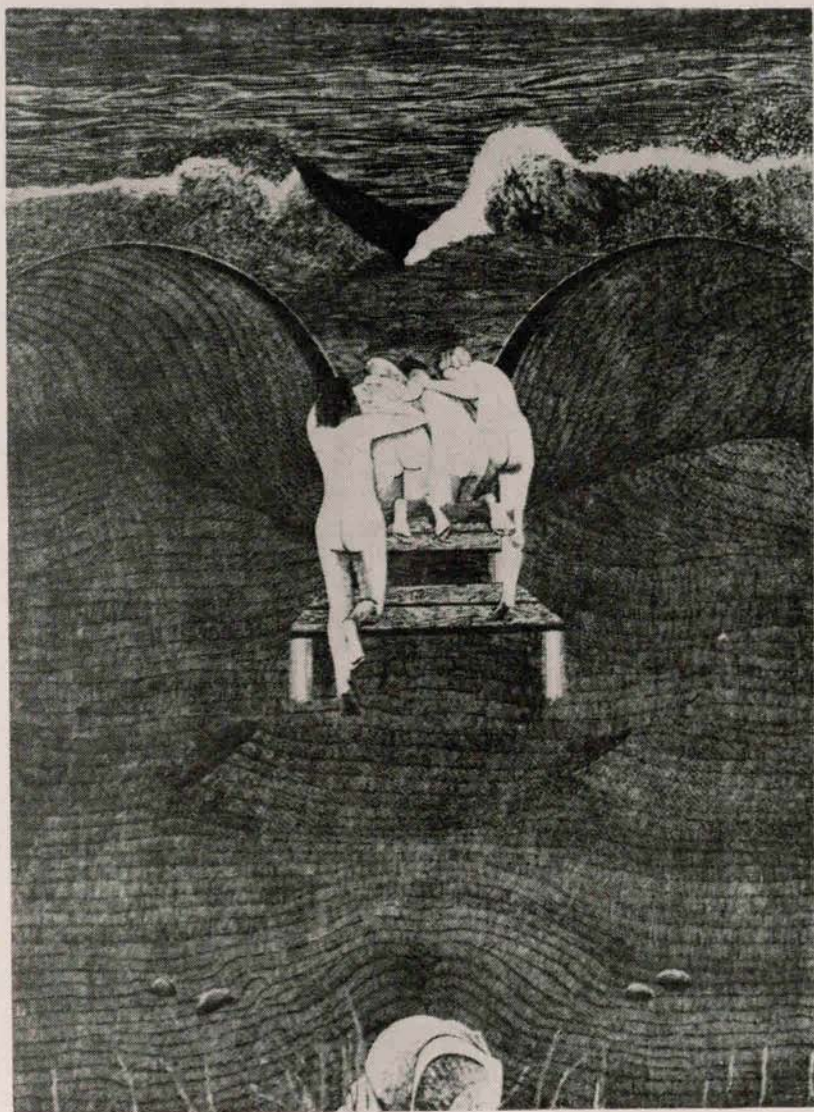
- JERZY POPEK, ul. Krakowska 18F/54, Rzeszów
— „Portret J. G.”, linoryt, 1989, 103×66,5
— „Biały, czarny, szary”, linoryt, 1988, 99,5×65,5
— „Biała grafika”, linoryt 1988, 100×65

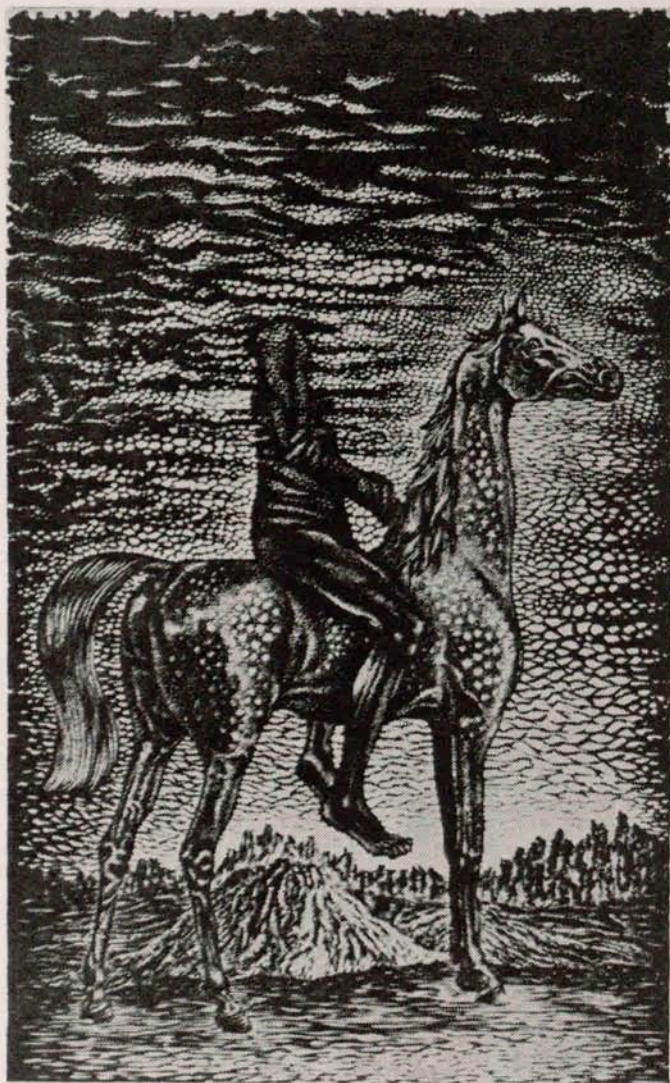
PAWEŁ PYKA, ul. Ogrodowa 1, Unistaw
— „Struktura A III”, linoryt, 1988, 43x57

ZOFIA ROLA-WYWIÓŁ, ul. Stawkowska 7c/25, Oikusz
— „Napięcia” z cyklu „Przemijanie”, linoryt, 1988, 37×60

MAKSYMILIAN SNOCH, ul. Kaliska 3/19, Lublin
— „Wiśnik Nr 4”, linoryt, 1989, 63×47,5

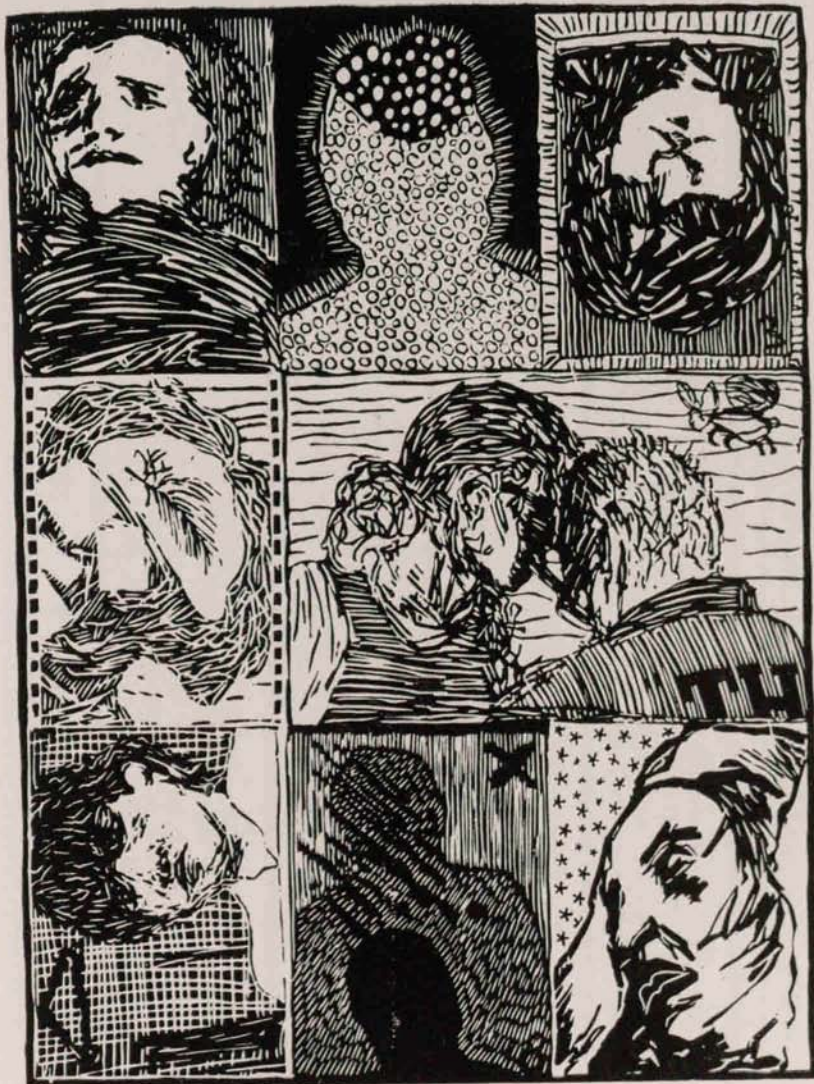

JACEK SOLIŃSKI, ul. Zajęcza 16/25, Bydgoszcz

— „W chmurach”, linoryt, 1988, 39×24

— „Utrzymywanie równowagi”, linoryt, 1988, 32,5×24

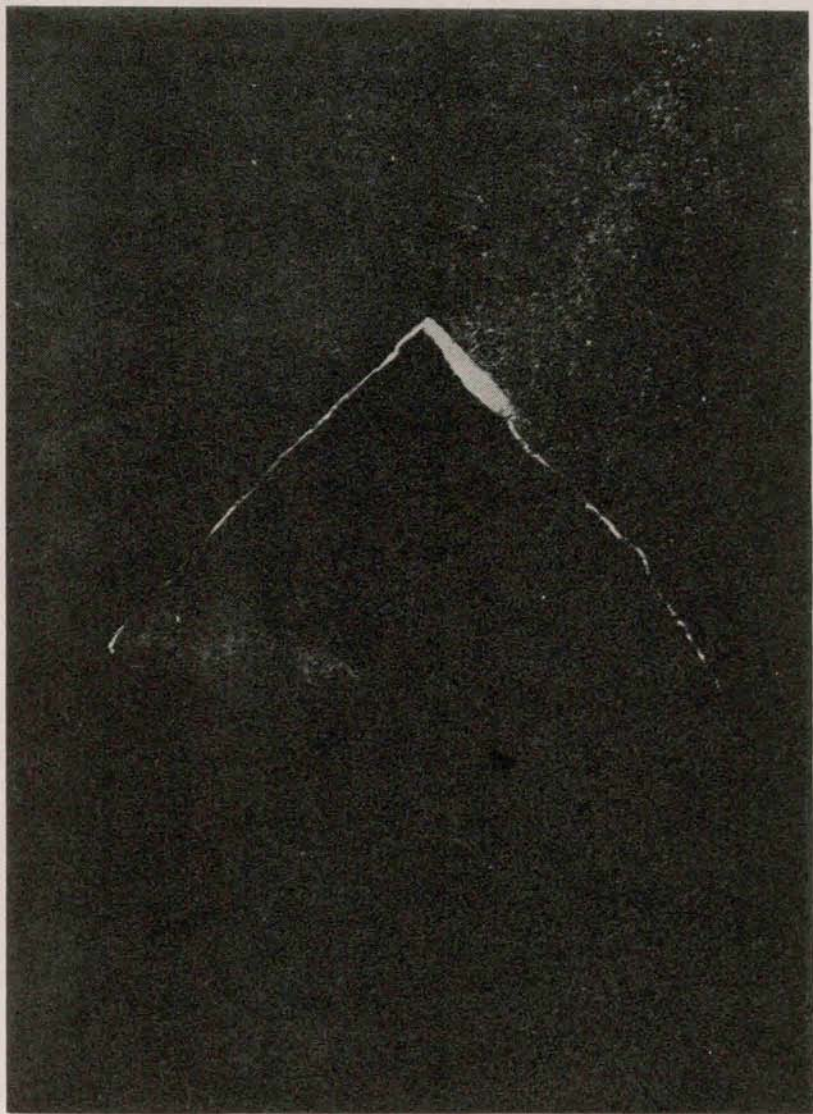
— „Światło w ciemności”, linoryt, 1988, 35,5×24

MIROŚLAW SROKA, ul. Wschodnia 56/31, Łódź
— „T. H.”, linoryt, 1989, 61,5 × 46,5

TERESA STARZEC, ul. Wójcika 38/21, Warszawa
— „Kamień”, drzeworyt kol., 1988, 29,5×52,5

WIEŚLAW SZAMOCKI, ul. Wiśniowa 54/6, Warszawa

— „T II”, linoryt, 1989, 20×15

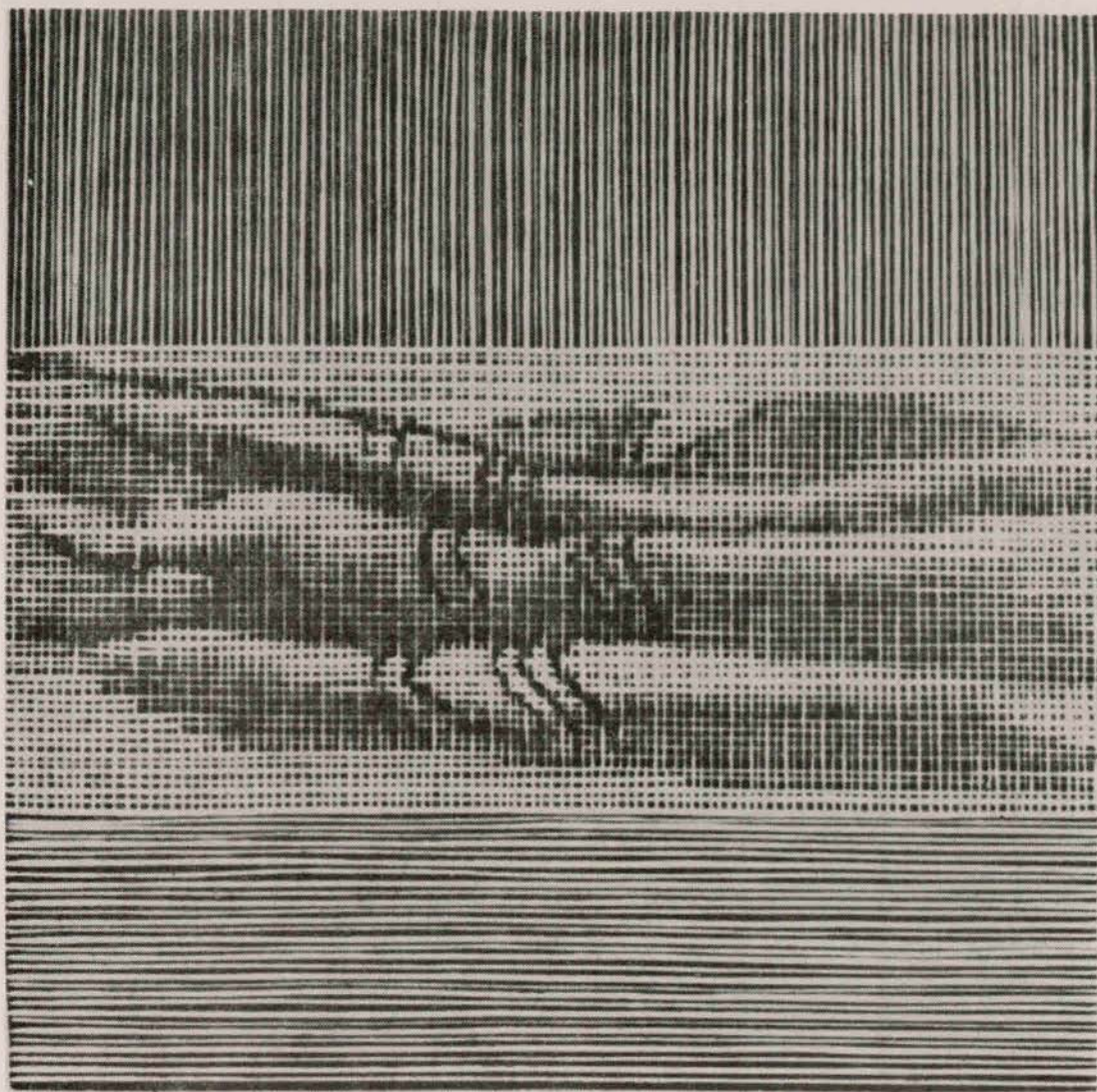
— „T I”, linoryt, 1989, 20×15

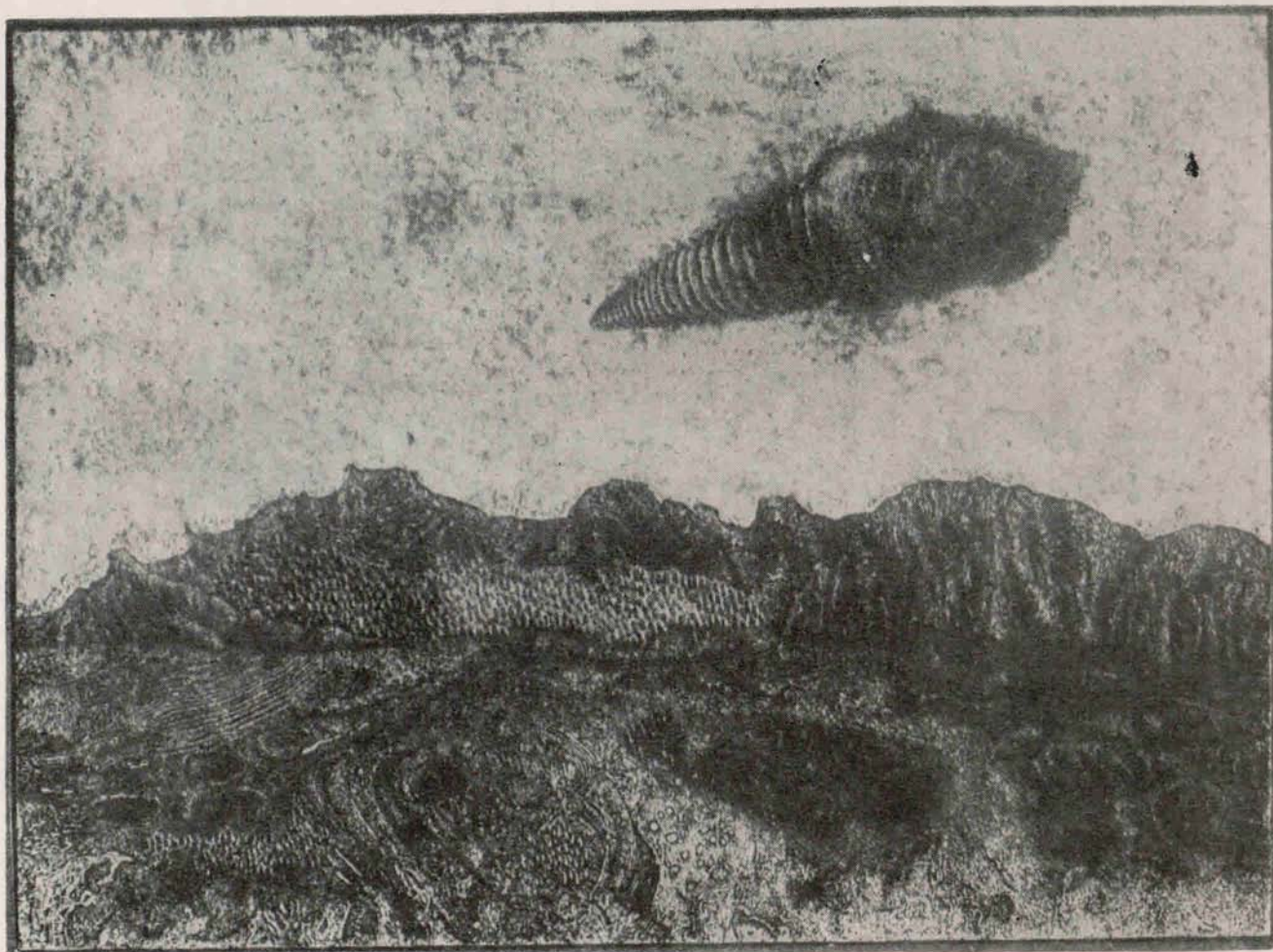
ANDRZEJ TARANEK, ul. Kurpińskiego 9B/12, Gdańsk

— „Carte postale Nr 4”, linoryt, 1987, 24,5×40

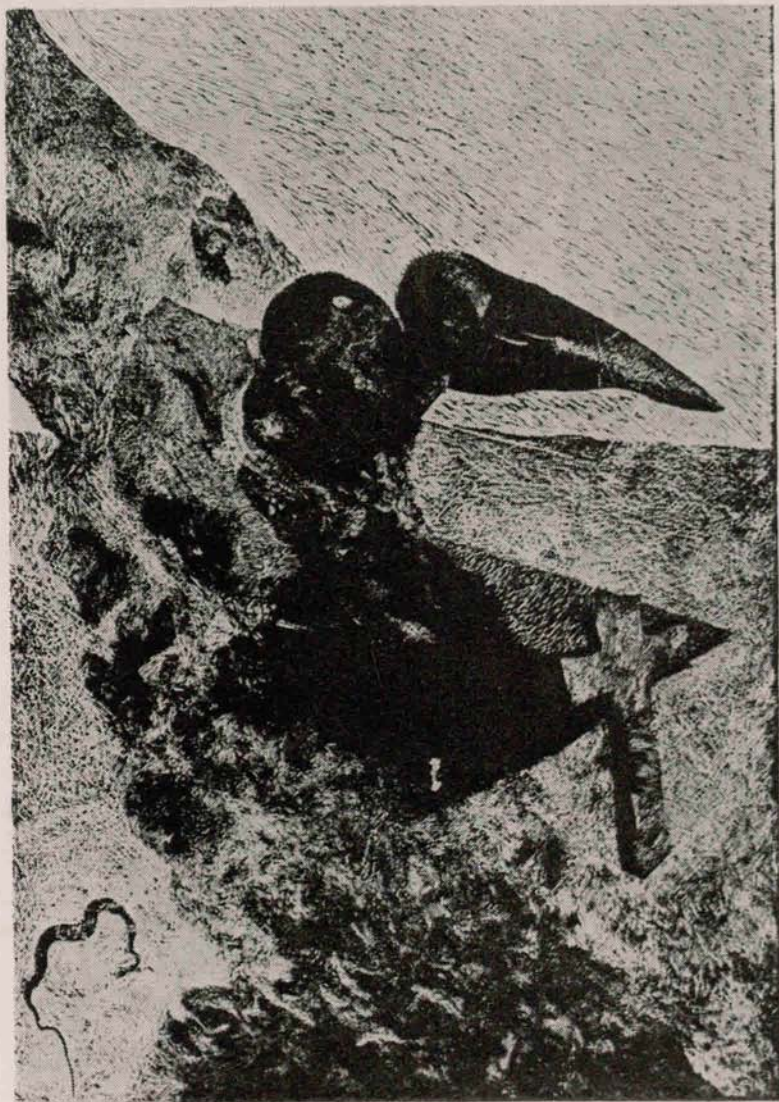
— „Carte postale Nr 3”, linoryt, 1988, 27×45,5

- BOGUSŁAW UKLEJA, ul. Braniborska 33/9, Wrocław
- „Zrób sam”, linoryt, 1989, 15×15
 - „Coś się za tym kryje”, linoryt, 1989, 15×15
 - „Fragment wspomnień”, linoryt, 1989, 22×22

JACEK WALCZAK, ul. Gdynska 25a/22, Swinoujście
— „Wyprawa do czerwonej ziemi”, linoryt kol., 1988, 34,5×45,5

JACEK WIĄCEK, ul. Nowowiejska 54/8, Wrocław
— „Sęp”, linoryt, 1988, 71×50,5

MAŁGORZATA ZIELONKA, ul. Tuwima 17, Sieradz

— bez tytułu, linoryt, 1988, 66×99

— bez tytułu, linoryt, 1988, 66×99

Wystawa towarzysząca

PRACE ARTYSTÓW FIŃSKICH

Pokonkursowej wystawie VII Ogólnopolskiego Konkursu Graficznego im. Józefa Gielniaka towarzyszy wystawa prac grafików z Finlandii. Zostali oni zaproszeni przez organizatorów do wzięcia w niej udziału. Jest to pierwsza próba popularyzacji naszego konkursu poza granicami kraju.

Chcielibyśmy żeby w przyszłości konkurs miał charakter międzynarodowy.

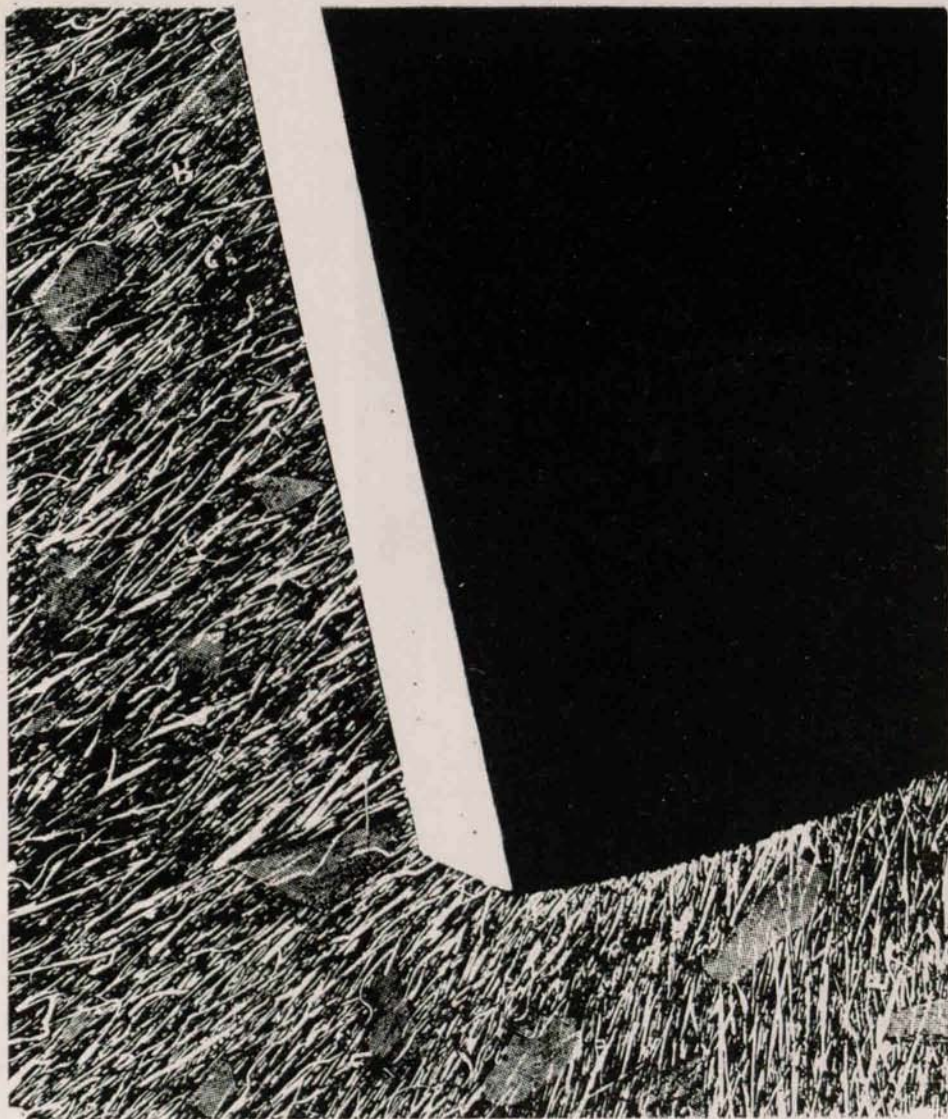

Ali Abou El-Fetouh, Mallastehtaankatu 3 A 2, 33270 Tampere

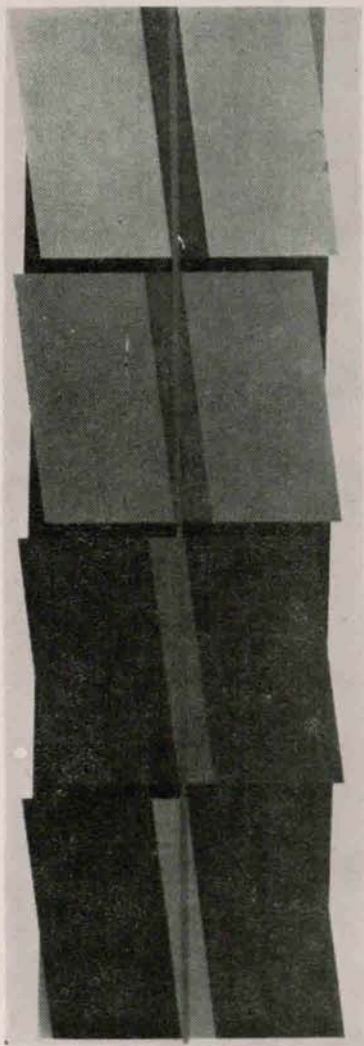
— bez tytufu, akwatinta/akwaforta, 1989

— bez tytufu, akwatinta/akwaforta, 1989

— bez tytufu, akwatinta/akwaforta, 1989

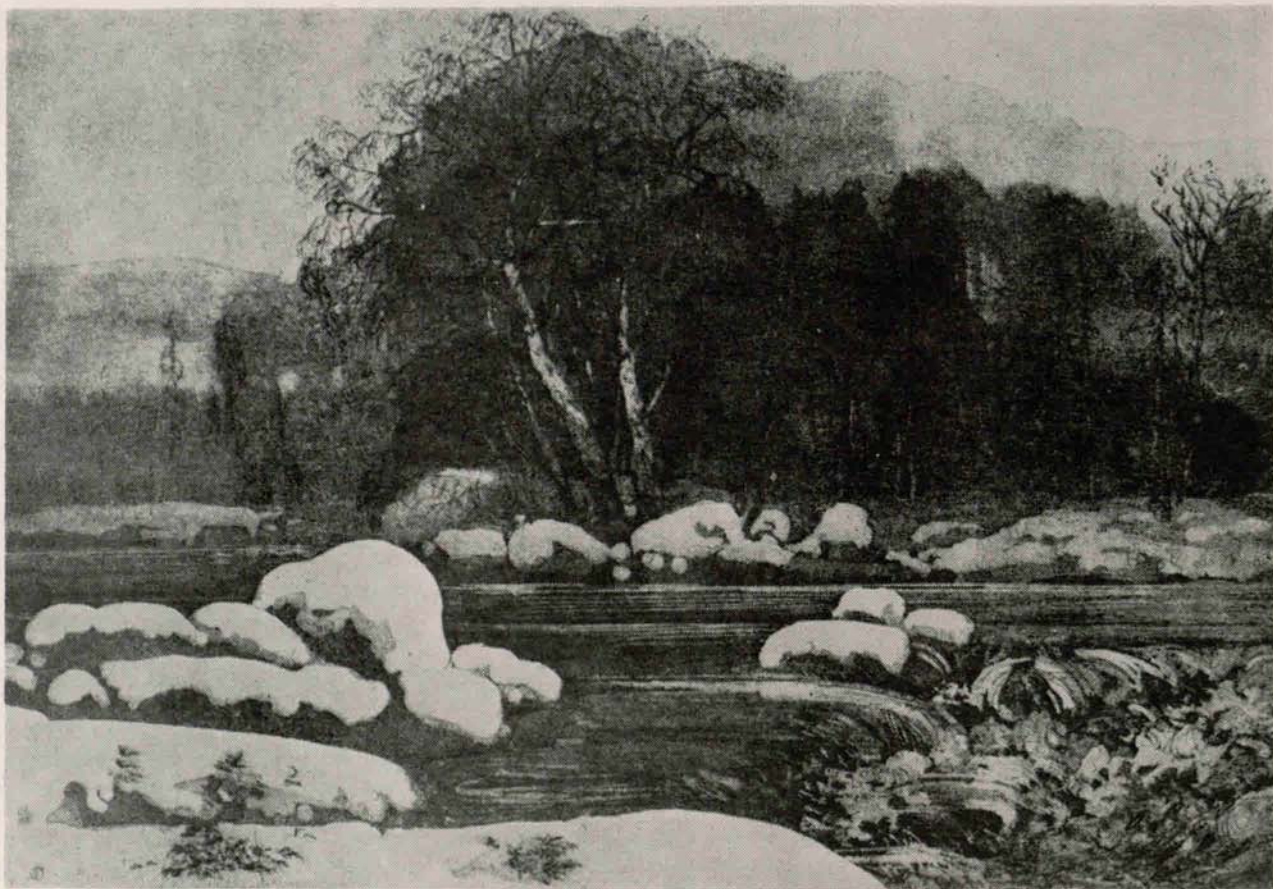

Sauli Iso-Lähteenmäki, Tuularink. 40 46, 33300 Tre
— „Night black satin II”, mezzotinta/akwaforta
— „Night black satin I”, mezzotinta
— „Late”, akwatinta

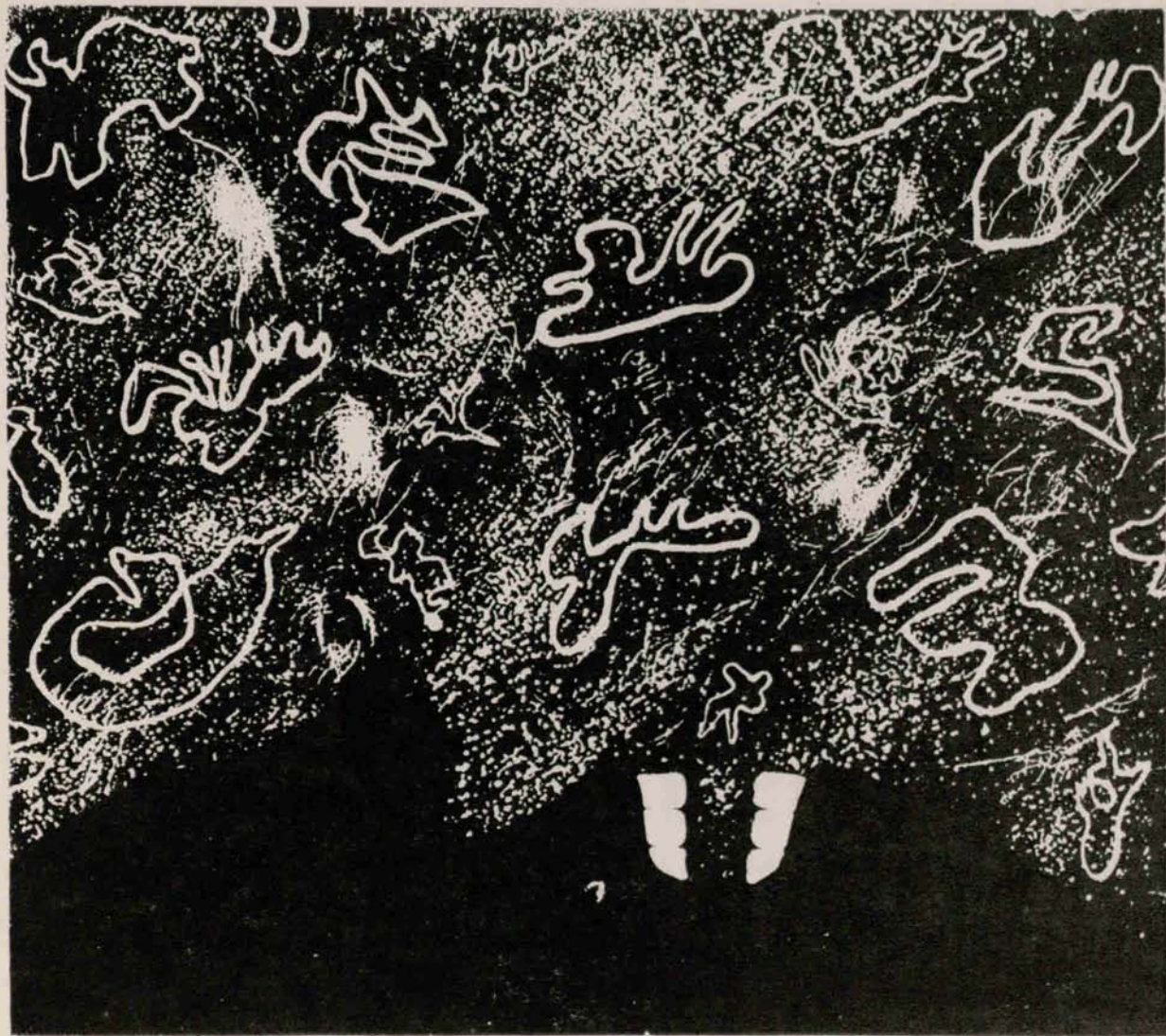
Pasi Niininen, Lapintie 26 C 7, SF 33100 Tampere

- „Waterfall”, sitodruk
- „Bridge”, sitodruk
- „Sunrise”, sitodruk
- „Sunset”, sitodruk
- „Brook”, sitodruk

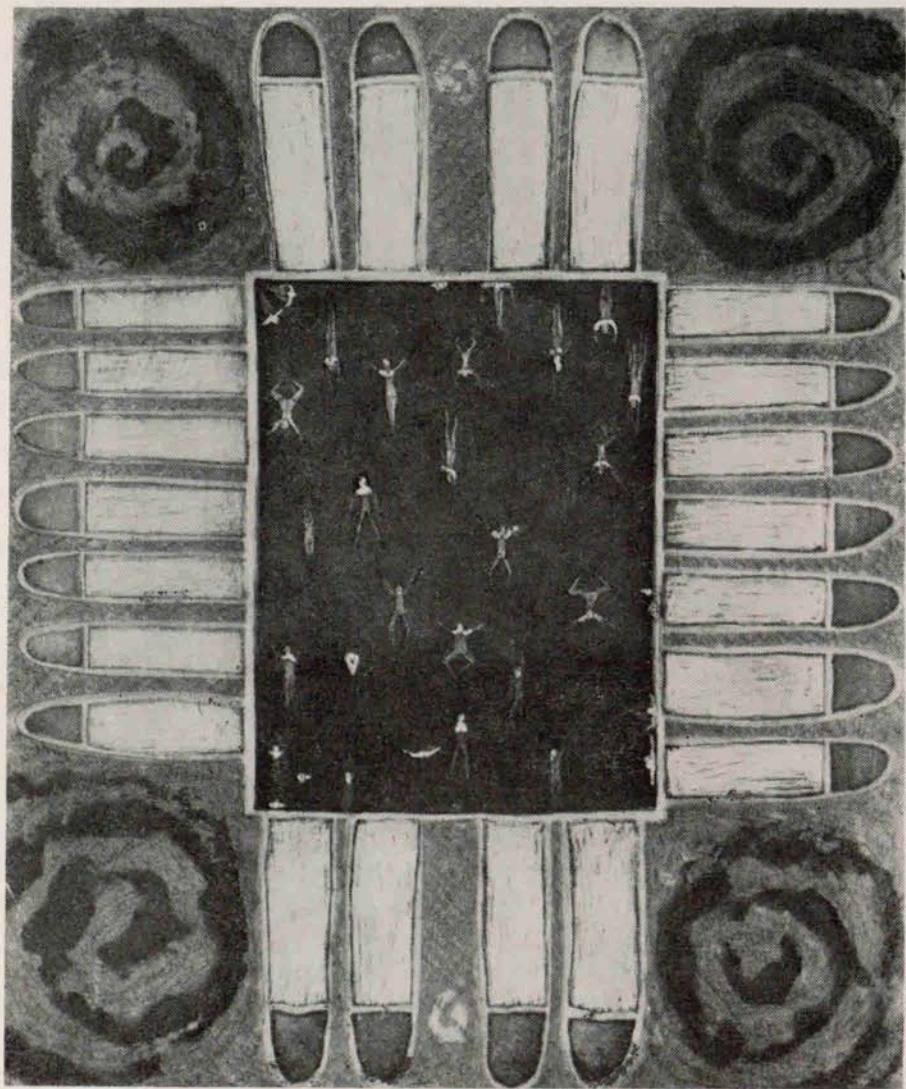

Osmo Nissinen, Alppikatu 15 B 50, 00530 Helsinki

- „Uncertainty“, akwatinta
- „Tred Thought“, akwatinta
- „Pease“, akwatinta

Helge Riskula, Kullervonkatu 19 A 24, 33500 Tampere
— „Sleeping room”, linoryt
— „The Sands (Tryptyk)” I, II, III, akwatinta
— „Break up”, linoryt

- Hanna Varis, Linnunlaulantie 11 D 2, 00530 Helsinki
- „The World XXI”, akwaforta/akwatinta
 - „The Moon XVIII”, akwaforta/akwatinta
 - „The Death XIII”, akwaforta/akwatinta
 - „The Judgement (night) XX”, akwaforta/akwatinta
 - „The Judgement (day) XX”, akwaforta/akwatinta

NOTATKI

Komisarz wystawy:
KATARZYNA KULAKOWSKA

Projekt plakatu:
JACEK SZEWCZYK

Projekt znaku graficznego:
JACEK SZEWCZYK

Projekt medalu:
STANISŁAW SŁONINA

Wydawca:
MUZEUM OKRĘGOWE W JELENIEJ GÓRZE

Druk:
DOLNOSŁĄSKIE ZAKŁADY GRAFICZNE
ZAKŁAD nr 2 JELENIA GÓRA
ul. M. Konopnickiej 1

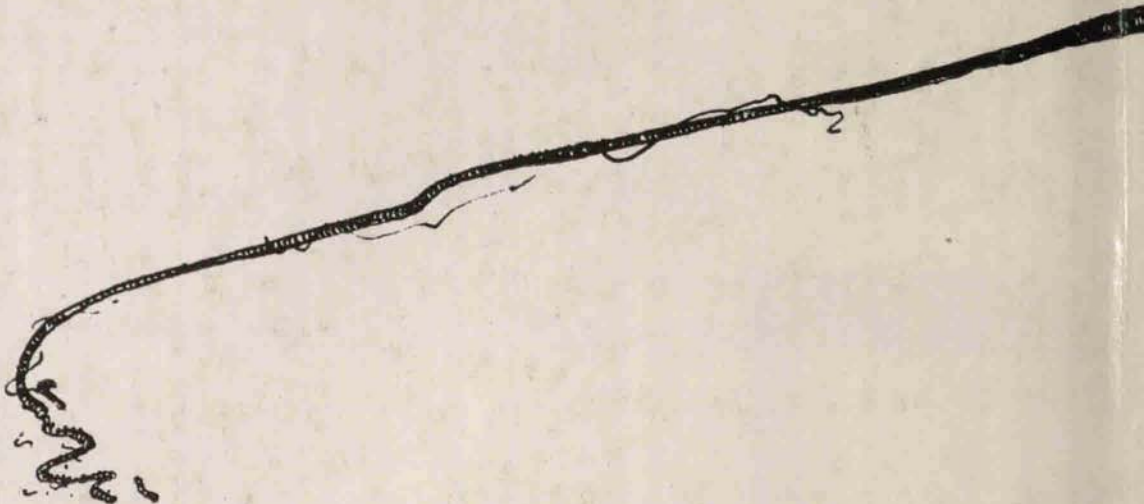
Redakcja katalogu:
VIOLETTA BUJŁO

Tekst:
DANUTA WRÓBLEWSKA

Zdjęcia:
GRZEGORZ DANIELSKI

Projekt okładki:
JACEK SZEWCZYK

Opracowanie graficzne:
WŁADYSŁAW SIERKA

Jelenia Góra 1989